

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—
வொளாளர் தெரு,
புரையாக்கம், சென்னை.

[Vol. 6.] 1933 வுறு ஏப்ரல் மீ 6௨ [No. 14]

பொருளடக்கம்.

1. தலைவங்கம் (Leader) 260	7. அப்பர் (64 கவிதைகள்-வியாசரணம்-முற்றிய நூல்கள்) E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.,B.L. 270
2. வில்லிபாரத விளத்தம் (குறுபோர்ச் சருக்கம்) T. S. நடராஜப் பிள்ளை B.A.,B.L. 263	8. தமிழ்ப் பாடம் (காவெண்பா - கவிநீர்க்கு காண்டம்) 271
3. தேவமி (தூர் காவல்) K. இராஜகோபாலன் 264	9. யாப்பிலக்கணம் - கவிப்பா. வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப் பிள்ளை 273
4. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்த, 9-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.,B.L. 266	10. காற்று மழை (அங்கம் 1. களம் 2.) Shakespear's - Tempest 275
5. திருக்குறள் நீதி (பொருட்டால்-குழியில்) A. இராமலிங்கம் 267	11. சொல்லாடாட்டம் 14. 276
6. நான் கண்ட உலகம் - P. இராமா துஜன் 268	12. வர்த்தமானம் 279

கலாநிலயம்

விற்பதற்கே வேண்டும் விலை 3.

இப்பொழுது இவ் “வெள்ளைக் காசித்தந்தின்” விலை என்னஎன்ன வென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ் வெள்ளைக் காசித்தந்தைக் கண்டு கண்டு கருகுகின்ற வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் கணக்கில். இதுபற்றி நெரித்த புருவத்தோடும் ‘அபிப்பிராயக் கோர்’ சொல்லியிருப்பவர் இன்னுள் சோர்வைய சிலலை, வட்டமேசைகளிலிருந்து விரிந்துவந்த இவ் வெள்ளைக் காசித்தந்தை நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றதோ, இன்னும் எதனை நமக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ, அல்லது உண்மையில் எதனைத்தான் கொடுக்க இயலுமோ என்பதை அறிவுடையோர் ஒருவரும் ஒருநாளும் அறியமாட்டார்.

என்னதான் வேண்டும் எமக்கு? யார் பெரியவர்? பெரியோர் உரையோ அல்லது ஏனையோர் செய்யக்கூடிய நம்மைச் சீர்படுத்தலல்லது. இவ்வகளைத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும் என்னும் நினைவு எழுவது அருமையாயிருக்கின்றதேயன்றி, மாறுட வாழ்க்கையின் உயிர்நிலையாகிய அவ்வெண்ணம் எழாமாயின்றிற்று இவைகளைத் தெளிந்துகொள்வது யாதும் அருமையன்று.

இந்து மதத்தின் மரபின்படி வழங்குவரும் வாழ்த்து, “சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி” என்பதே. இல்லாமல் மதத்தின் வாழ்த்தாகிய “ஸலாம்” என்பதும் அன்னதோர் நோக்கத்தையே யுடையது. “Peace be unto thee” என்னும் கிறிஸ்தவ வாழ்த்தும் வேறொன்றும் வழங்குவதில்லை. மாடுபெரும் சமயங்கள் இவை மூன்றும், மனிதனுக்கு உண்மையில் உதவல்லது “சாந்தியே” என்பதை ஒரு வாயாய் உரைக்கின்றன. மற்ற

மதங்களின் சரித்திரங்கள் ஒருபுறமிருக்க, இந்திய மதமோ இச் சாந்திக்கு இயல்பாயே வாழ்க்கை முறையை அமைத்திருந்தது. ஆதலின், “என்னதான் வேண்டும் எமக்கு” என்னும் கேள்வி யிந்தனை யில் எழுமாயின், “எங்களெங்கள் மதங்களின் முதல்வர் எமக்கு நல்லதென்று எடுத்தியம்பியிருக்கின்ற அச் சாந்தியே வேண்டும், மற்றவொன்றும் வேண்டா எமக்கு” எனப் பதினாறுபதல்லால் வேறு சில இயல்புதற்கு இயலாதே. காசித்தந்தைக்கு அல்லது அவை எச் சிறந்தவைவாயினும், இந்நோக்கமேனும் நலமேனும் உண்டோ! சமயாசாரியக் கொல்லாரும் நமக்கு வேண்டுவது சாந்தியென்று கூறியிருக்க அதற்கு வேறாகவும் மாறாகவும் இவ் வெள்ளைக்காசித்தந்தை காரர் விளம்புவது கேட்டுச் சிரிக்கமாட்டாதார் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாயிற்று. வெள்ளைக் காசித்தந்தையும் இவையனைய சீர்திருத்தங்களும் மனிதர் மனத்திற்குச் சாந்தியளிக்கும் தரத்தன வென்றேனும், அல்லது அந்நினைவைத்தான் கொண்டுள்ள வென்றேனும் சொல்லத்தான் தணிபவர்களை எங்கும் காண்கிலம். துணிவாரோல், வெளுத்தது வெளுத்துக் கிடக்கின்ற இவ்வெள்ளை அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் சாந்தியென்பது சற்றேறும் அறமறக்கின்ற செய்திகள் அனைத்தும் அவர் முகத்திலே வெறித்து வெறித்து விழ்க்கும். மற்ற, “நம் கிராமங்களில் ‘மின்சார அபிவிருத்தி’ அவசியம் வேண்டுமென்று கூறுகின்றவர், நம்முடைய ஆசைவெல்லாம் கடந்து மின்சாரப் பெருக்கெடுத்திருக்கின்ற அமெரிக்காவில் நாளொன்றிற்கு ஆறாயிரம் வீதத்திற்குக் குறைபாடில்லாததென

செய்துகொள்கின்ற செய்தியை மறந்து விடுகின்றார் களே. தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றவர்க ளனைவரும் செய்து கொள்வதி ல்லை. புத்த லக்ஷம் பேர் நினைப்பார்களாயின் ஒரு வன் செய்து முடிக்கலாம். எனின், இந்த தற்கொலை கள் மட்டுமே, சார்ந்தியின்மையை எவ்வாறு அளந்து காட்டுகின்ற தென்பதை எளிதில் உணரலாமே. நம் முசுடைய சியாபாரம் வளரவேண்டுமென்பவர், கோபம் என்பது ஒருபோதும் கொண்டறியா ஏசு கிறி ஸ்து, சியாபாரிகளைச் சினந்து ஜருஸலேம் கோவிலி லிருந்து அடித்துத் தூர்த்திய சரிதையையும் மறக்க லாமோ.

வேண்டுவது சார்ந்தியொன்றோயின், இனி, யார் பெரியவர் என்னுள் கேள்வி தானே விடைபெற்றுக் கொள்கின்றது. சார்ந்தியின் செம்மையை உணர்ந் தேவர் பெரியோர், அல்துணர்ந்தார் அல்லாதார்— அவ்வளவே. இதன்மேல் எவ்வளவு உரைத்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் இவ்விலக்கணத்திற்கே வந்து இயையும், கல்விதின் மலைபேறி அறிவின் சிகரத்தில் வீற்றி ருப்பார் பெரியோர். அவர் காண்பதே உண்மையாக காட்சி. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்த லாட்டின் புலவர் லூக்ரீட்டியஸ் (Lucretius) என

பவர், main,
How sweet to stand, when tempests tear the
On the firm cliff, and mark the seaman's toil?
Not that another's danger soothes the soul,
But from such toil how sweet to feel secure!
How sweet, at distance from the strife, to view
contending hosts, and hear the clash of war!
But sweeter far on Wisdom's heights serene,
Upheld by Truth, to fix our firm abode;
To watch the giddy crowd that, deep below,
Forever wander in pursuit of bliss;
To mark the strife for honours, and renown,
For wit and wealth, insatiate ceaseless urged,
Day after day, with labour unrestrained.

என, பன்னப் பன்னப் பயந்தரும் பாசாங்கன் பாடி யிருக்கின்றார். இதற்கிணையாகப் பெளத்தர்தம் நூலி லும் பின்வரும் விழுமிய வாசகத்தைக் காணலாம்.

When the learned man drives away vanity by earnestness, he, the wise, climbing the terraced heights of wisdom, looks down upon the fools; free from sorrow he looks upon the sorrowing crowd, as one that stands on a mountain looks down upon them that stand upon the plain.

—The Dhammapada—Translation by

F. W. MaxMuller.

இவ்வண்ணம் கலக்கமில்லா உயரத்தில் தாம்நின்ற அலைகின்ற உலகத்தின் அவலத்தை உற்று நோக்கி, “மாதுட்காள், உமக்கு உறுபொருள் உரைக்கின்றோம், கேண்மின்” எனப் பேசுவோரே பெரியோராவார். அன்னவர்களில்,

Look round the habitable world, how few
Know their own good; or knowing it pursue.
How void of reason are our hopes and fears!
What in the conduct of our life appears
So well design'd so luckily begun.

But, when we have our wish, we wish undone.

என விளம்பிய ஜூலிவினல் என்னும் லட்டின் புலவரும் ஒருவராவார். இவரே பின்னரும்,

So much the thirst of honour fires the blood;
So many would be great, so few be good.

For who would Virtue for herself regard,
Or wed, without the portion of reward?
Yet this mad chase of fame, by few pursued
Has drawn destruction on the multitude

எனச் செய்தியுள்ள செம்மையைச் சிந்திக்கவல்லவர் வெள்ளைக் காதித்தந்தின் மீலை யென்னவென்று கேட்கத்தான் புகுவாரோ. ஆதலின், இவ் வித்தகர்,
The path to peace is virtue: what I show,
Thyself may freely on thyself bestow:
Fortune was never worshipped by the wise;
But, set aloft by fools, usurps the skies

என்று எடுத்தியம்பும்போது “வாழி ஜூவினல்” என்று அப்பொரியாரை நாம் வழுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். வேண்டுமென்கலாம் சார்ந்தியே என்று இவரும் விளம்புகின்றும் இம் மெய்மை நினைவின்றி கொள்ளற்குரியது.

வேண்டுவது சார்ந்தியே என்று விளம்புகின்றார் பெரியோர்; இது விளம்புவதற்குரிய சிந்தனை இருந்தால் அன்றோ பெரியாரும் ஆகின்றார். இவர்தம் உயரிய உரைகளை உட்கொள்வதாலோ அல்லது எனையோ செய்கின்ற சிந்தித்தக்களாலோ நாம் சார்ந்தியடைவோம்? இக் கேள்வியி மிகையெனில் அதற்கோர் விடையளிப்பது அதனிணும் மிகை, பெரியோரைப் பேணிக்கொண்டலான் தி மானுட்பேதமை தீராத. பேதமை புள்ளவரையில், தாயுமானவர் இங்கும், மர்த்தியு ஆர்ணவ் அங்கும் சொல்லும் வண்ணம் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப்பற்றி அல்லலுக்கே இரையாகிக் கிடக்கவென்பும், இன்னவர்தம் ஒரு சொல்லுக்கு ஈடாகுமோ ஆயிரம் ஆயிரம் வெள்ளைக் காதித்தகர். மலைவிலக்காகப் பேருரைகள் இவையிருக்க, இத்தனைக்கும் மாறாக நம்மையேன் இப்படி அலைப்புறுத்துகின்றனர் சிலர் என்னும் ஐயம் தோன்றலாம். பொதுஜனத் தலைவர்களென்று விவகரிக்கும் “இச்சிந்தித்தகாரர்கள் பேரும் புகழும் வாய்ந்தவர்களாயிருக்கின்றனரே, இவர்கள் உணர்ப்பதும் உழைப்பதும் எல்லாம் பிழையாகவா இருக்கும்?” என்று பவர் கேட்கின்றனர். இதற்குப் பதிலாக,

Speciositas are Speciosus—ah me!—a Cagliostro, many Cagliostros, prominent world-leaders, do prosper by their quackery, for a day. It is like a forged bank-note; they get it passed out of their worthless hands; others, not they, have to smart for it. Nature bursts-up in fire-flames, French Revolutions and such like, proclaiming with terrible veracity that forged notes are forged.

என்று தாமஸ் காரிலை கூறியிருப்பதை நினைசிற் கொண்டால் போதும்.

ஆதலின், மேலோர் ரூலடங்க, செல்லாத நானையத்தைச் செல்விப்பதற்கு ஏனையோர் செய்யும் ஆரவாங்கனையே எங்கும் கேட்பவர்களாகின்றோம். இவ்வெள்ளைக்காகிதம், எந்த வெள்ளைக் காதிதமும், செல்லாத நோட்டுக்களே; அதை விலைப்படுத்த முயல்கின்றவர்தம் பேரொலிக்கிடையே பெரியோர் மொழிகள் மூழ்கிவிடுகின்றன. ஆதலாற்றின் மனிதர் தம் மையே சிற்றுண்பவர்களாகி, “நாக்கென்கென்குமும் ஒரே சிறை, ஒரே கிணை” எனப் பகர்த்தற்கு இடமொளிகின்றது. விளம்புவது விஷயாயின், எல்லாரும் தம் நாட்டு மன்னர்களாய் சிற்றுக்கொண்டாலென், அடிமைகளாய் சிற்றுக்கொண்டாலென். மன்னர்க்கு விலைகூறுவதே ஏழைமை பெரிதடைந்து.

வில்லி பாரத விளக்கம்

சுபா பருவம்—குதுபோர்ச் சரக்கம்

[1932-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

குறிஞ்சிநிலம் புகைகுருதியின் மைந்தர்தம் சேனையினுள்ள யானைகளின் செய்தி இதுவாக, அவ்வளந்திலுறைந்த சிங்கங்கள், அம்புபோல விசைகொடு செல்லும் குதிரைகளின் அழகிய குணப்புகுகளிலிருந்து குன்றுப்பால் எழுந்த தூளிகளை, மலைபும் சிகரமுமென வெண்ணிப் பாய்ந்து, அம் மட்பொடிகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்த வீரரது கூரிய வேல்களின்மேல் வீழ்ந்து மடிந்தன. நெருங்கிய நிலமன்னர் செலுத்திய தேர்களின் ஒலியினால் அரமடந்தையர் செவிகளும் செவிற்பட்டன. இவ்வாறு, புகழின் எல்லையைக் கடந்திருந்த தருமனும் குறிஞ்சியைக் கடந்துநெய்தல் நிலத்தை பெய்தினான். நெய்தலென்பது கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும். நிலவடிவின் தூல்களையும் நன்காய்ந்த சரித்திரகாரர்கள் அத்திருபுரா மென்றதற்காலத்தில் அவுட (Oudh) என்று வழங்கப்படும் நகரமென்பர். அங்கநாமாயின், அதை நெருங்கிச் செருங்காலத்தில் கடற்கரை எதிர்ப்பட்டாது. நிற்க அக்கடற்கரையில் தருமன் கண்ட காட்சி யாது?

ஒளிநலர் திகழ்வளை யுறங்கு நன்ளிழற்களிநறவுஞ் சுரும்பிழர் கண்டல் வேலேறும் புளினமும் காணலும் பொற்புரோக்கினுள்ளினமும் புறந்தரு நயன வேந்தனே.

[சுடர்வீட்டுபொளிரும் சங்குகள் தங்கிய நிழலையுடையனவும், களித்தோடும் வண்டுகள் மொய்த்த மணமுள்ள தாமழமரங்களாலான (சுறுங்கடல்) வேல்களாற்சூழப்பெற்றனவுமான மணற்குன்றுகளையும், கடற்கரைச் சோலைகளையும் அழகுடன் காண்கினான். செந்தாமரையும் தோற்கும்படியான கண்களையுடைய அரசன்]

நெய்தல்நிலத்திற்கு உரியனவாக இலக்கணத்திற்கு கூறப்பட்ட பொருள்களைத்தையும் தருமன் ஒருங்கே கண்டான். காண் என்பது உபஸரமும்.

பெருங்கடல் மலைக்குலம் பெயர்ந்தும் வந்தன மருங்குடர் பேரணை வகுக்க வேயென விரங்கு கடல் களிறுதெ ரெண்ணில் சேனைகண்டருங்கடல் வாய்திறர் தலறி யார்ந்தவே.

[பெருங்காசைகடர்ந்த மலையின் கட்டும், தன்னைத்தில் செருங்கிய பெரியதொரு அணையைக் கட்டியின்றி வந்ததென்று, பெரிய மந்தகொண்ட யானைகளையும், தேர்களை யுமுடைய சேனையைக்கண்டு கடலானது வாய்விட்டு அலறி ஓசையிட்டது.]

முன்னமோர் முறை, என்பதாம் பாடலில் "வெம்பகடைக் கடற்செய்ததோர் சேதுபந்தனம் போலும்" என்று வெளியிட்ட எண்ணத்தையே இங்குக் கவி இப்பாடலில் மீண்டும் கூறுகிறார். யானைகளையும் தேர்களையும் கண்ட கடல், முன்னம் சேதுவின்செய்தி வரிநிலை யிராமன் செய்த அணையொன்று இன்னொருகால் செய்யப்பட்ட போகிறதென அஞ்சி அலறிற்று. அதனை யாப்புறம் பிணித்தல் அத்தற்கு நானத்தையும் இன்னலையும் தந்தது; அதனால் ஓலமிட்டது. மனிதரும் மற்றவைகளும் மலைநிறுடே காணப்படும் காசினாயினர். யானையையும் தேரையும் மலைகளையெய்க் கியதூர மயக்கவணி. கடல் கண்டு ஓலமிட்ட தென்

னும் தற்குறிப்பேற்றத்தைக் கண்டவர்க்கு, இராமன் கடலைக் கண்டது ரூபகத்திற்கு வரும். அச்சமயம், கம்பர் தனது இராமாயணத்தில் கடல்காண் படலத்திற்கு கூறியுள்ள செய்துகளைத்தும்பொன்னென்ப போற்றத்தக்கவை. அப்பலவாறு தற்குறிப்பேற்றங்கள் விபக்கத்தக்கவிதம் அமைந்துள்ளன. அவைகளை இதுவரை யோதா ரெவரேனு மிருப்பீன், அவர் அவைகளை யுடனே வாசித்தாக் கண்களினொற்றிக்களிப்புறுவாராக.

வீரர், இளநீர்ச் சாய்களையும், பனம்பழங்களையும் எடுத்திருந்தி, வெய்பிலிற் கால்கள்கட்டபோதுதானை மரத்தின் நிழலில் ஓதுங்கி, மெல்லநடந்து நெய்தலைக் கடந்து அத்தினபுரியை யணுகினார்.

அத்தின புரிதனக் கருகு வால்வளை முத்தின நிலவெழு முகைக்குத் தாமரைத் தொத்தின பொய்கையெஞ் சரூம் பருமலர்க்கொத்தின சோலையும் குறுகி வைகினார்.

[அத்தினபுரிக்கு அருகாமையில், வெண்ணிறமுள்ள சக்காணது ஈன்ற முத்தக்கட்டத்தின் ஒளியாயி நலாத்தெறித்தலால், குவியின்ற தாமரைப்பூயின் கட்டத்தினையுடைய குளக்களையும், வண்டுகள் சீக்காத மலர்க்கொத்தினையுடைய சோலைகளையும் குறுகித் தங்கினார்கள்.]

ஊழிற்குள் துழைவதற்கு முன் அதன் வெளிப்புறத்தில் பாண்டவர் தம்பரிவாரர்க்குநடர்ந்தங்கியவிடம் பொய்கை பொறித்த சோலை. அப்பொய்கையில் ஓர் புதுமையுண்டு. பகலில் மலர்ந்த இரையில் நிலவொளி பட முகையும் தாமரை; இப் பொய்கையிலே அவ்வாறன்றிப் பகற்காலத்தேயுகுவிற்றிருந்த தாமரைகள். அங்கேதான் என ஆராய்ப்புருத்த கவிக்குக் காணொன்று இப்பொழுது காணப்பட்டது. சங்குகள் சன்ற முத்துக்கள் மிருந்து நிலவென ஒளி வீசுதலால், அங்கே இருந்து நிலவொளியே இடைவெளிக் கண்ட தாமரைமலர்க்குக்குக் குவியுத்தன்மை இவ்வகையிலேற்பட்டது. பூங்கொத்து எனப் பொருள்படும் தொத்து என்பது அடிமை பெண்ணும் பொருளும் கொண்டது. நிலையின் ஒளிவைக் கண்டதும் தாமரைகள் அடிமைபோற் செயலற்றாக் குவிந்தனபோலும். இரகியின் ஒளிநிற்க, நிலவொளியையே பெரிதும் கருதியது என்னையோவெனில், நிலாக்கற்றுகள் அருகிலிருந்த மையாலும், அவைகளைத் தாமரைகள் தன்னைநிற்க கண்டமையாலும் என்க.

தேறிக்கடிய குதிரைகளும், தனித்து வந்த பரிமாவும் பிரயானத்தால் கிளைந்த இளைப்புத்தீர்த்தன; யானைகள் அங்குக் காணப்பட்ட பரிமள மாண்களே கட்டப்பட்டன. வீரர்களும் இளைப்பாறினர்; சமைதாங்கிய வண்டிகளும் சரித்துக் கிழிவிடப்பட்டன. எங்கும் பங்கு வீடுகள் (கடாரங்கள்) அமைக்கப்பட்டி வீரரும் அவைகளை நற்கினார்கள்.

மறத்திருந் தானையார் வஞ்ச மெண்ணினைத்திருந் நிலெனன வஞ்சி யுத்தலுர் புறத்திருந் ததுவெனப் புளித்தன் பரசறை நிறத்திருந் ததுபிற நிகர்ப் பதிலையே.

[வன்மைகொண்ட பெரிய படையை யுடைய துரியோதனன் சூதா யெண்ணினான்; தருமத்தின் வழியில் நிதிகளில்லை யென்று அஞ்சி அந்த இத்திரப்பிரந்த ககரம் வெளிப்புறத்தே இருந்தது என வெண்ணும்படி. பரிசுத்தானை தருமனது பாடியீடு கல்ல தன்மையோடு கூடியிருந்தது. இதைத்தவிர வேறு வகையில் அத்தற்கு உவமை சொல்வதற்கில்லை.]

இத்திரப்பிரந்த நகரிலிருந்து பெயர்ந்து வந்தவீரரும் சேனைகளுமே இத்திரப்பிரந்த நகர். அது அத்தினபுரியை யணுகி அதனுள் தாமையாமல் வெளிப்புறத்திருந்ததன் காரணம், அறவழி கில்லாத துரியோதனனுடைய தன்மையை அறிந்திருந்ததுதான். அவ்நியும், தருமன் வருகையைக் கேட்ட நகரமாதர், அவனுடைய பழகி அவளது தன்மையை யறிந்த அத்தினபுரப் பழங்குடிகள், அவனைக் காணும்வரையில் தங்களுரை விட்டு வெளியே வந்தவர், தருமனையும் அவன் தம்பியரையும் கண்டபின் அவர்களைவிட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவராய் அங்கேயே தங்கியிருந்து, (அந்தவழி) அத்தினபுரமே புறத்திருந்ததை யொக்கும். பழங்குடிகளின் வருகையாலும், பாசறை நிறைந்து கண்களுக்கு நல்ல தன்மையதாய்க் காணப்பட்டது. அவர்களது வரவுகேட்ட துரியோதனன் முதலோர் களித்து மெய்ப்புணகமெய்தினார்கள். உண்டுகொண்டவர் உறங்கும் வண்ணம் இரவும்வந்தாற்றது. இவர்களது படையீடுகளைக் காணவந்தது சிலராவும்.

மருண்மிரு சுரும்பின மணந்த சோலைபி விரூன்களி னிடையிடையெறித்த வெண்ணிலா வருளுடை மைந்தாதோ ளனணந்த மங்கையர் புரிமுடி நெகிழ்த்தவெண் போது போலுமே. [மயங்கம் மிருத்த வண்டுகளின். கூட்டம் 'கொடுகிய அச்சோலையில், இருக்கற்றைகளி னிடையிலும், பிரகாசித்த வெண்ணிலா, அன்புகொண்ட ஆடவர் தோள்களைச் சேர்ந்த பெண்களது சுருண்ட கூந்தலிலிருந்து நெகிழ்த்த வெளிமிற்றென்ற நிய வெண்மையான மலர்களை ஒத்தது.]

சோலைபிலுள்ள மரச்செறிவிலால் சிலவொளி முழுதும் சிலத்திற்படலில்லை. அம்மரங்கள் காற்றிலகைந்து விலகிய சம்பந்தம், கிளைகள் ஒன்றோடொன்று உறமுாமல் சற்றே தனித்திருந்த கிளைகளிலும், சிலாக்கதிர், இலைகளினிடையே ஊடுருவிப் பாய்ந்து சிறுசிறு தண்டுகொகசுச் சிதறுண்டு காணப்பட்டது. இது இருள்செறிந்த கூந்தலில் செருகப்பட்ட சிறு மலர்கள், அம்மங்கையர் தம் கணவருடன் வினையாட்டிய கையில் புறத்தே தோன்றியதை ஒத்தது. மேலும், இருளில் கிளைகளின்வழியாய்க் கீழ்விழுந்த சிலாக்கதிர், மங்கையர் சுருகிறமுள்ள கூந்தலிலிருந்து அவர் தம் கணவர் சோர்ச்சேர்ந்த பூசலில் அவிழ்ந்து விழுந்த பூக்களை போலும். சுரும்பினங்கள் மருண்மிருத்தது என்றும் கேளாத அரவத்தைக் கேட்டலாலுமன்றி அவ்வுகடந்து மதுவை புண்ணலாலுமன்றி

தேவகி

[246-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அத்தியாயம் 7

மருண்ட காலை யில் நான் சூடந்தைமாநகர் போய்ச் சேர்ந்தேன். மாமனது மனையை நான் எய்தியதும் வண்டியின் அரவங்கேட்டு வெளிவந்த தையம் மாள் என்னை ஆர்வமொடு வரவேற்றான். அவளொடு உட்சென்றேன். கூடத்தின்கண் சிந்துகொண்டிருந்த கோமளம் ஒப்புக்கு வாவென்று கூறித் தன்கருமத்தில் கருத்துள்ள நியவளா யிருந்தான். விஜயனோ என்னைத் திருமபியும் பார்க்கவில்லை. இன்னும் அவர்களுக்கு ஏனோ என்மேல் இவ்வன்மம், அறியேன். தையம்மாள் எனக்கென்று ஒழித்துவைத்திருந்த அறையில்காமாந்களைவைத்துவிட்டுக் காண்கடன் கழித்து ஆகாரம் கொண்டுள்ளேன். நான் சென்றிருந்த ஐயின்தார் மகியமிகப் பற்றியும் அங்கு நான் பெற்றிருந்த கருமத்தைப் பற்றியும் தையம்மாள் விடாது கேட்டாள். அன்னையர் காட்டும் அருமையும், என் மாணவி இராணியின் பெருமையும் பற்றி விசித்தரைத்தேன். நான் அங்குச் சகமே இருப்பது அறிந்ததை யம்மாள் பெருமகிழ்வு எய்தினாள். இன்னபடி நான் கண் வார்த்தையாடினோம். பிறகு வார்த்தை மாபிணம் பற்றிப் பட்டாந்தது. என் மாமன்குழும்பம் உற்றுப் பரிதாப நிலையைமீட்டு, பெண்ணைச் சேவைநிலை ஏற்பட்ட பெரும்பொருள் நஷ்டத்தைப்பற்றியும், மாபியின் தேகநிலை கவலைக்கிடமான தாகவே யிருப்பது பற்றியும் தையம்மாள் கூறினாள். சேகரன் பிறந்த ஜனநலத்தொண்டு என் மாமன் தேடிய சொந்திற்கு எமனாகவா அமையவேண்டும் என்று வருந்தி

னேன். விஜயன் கட்டுக்கடங்காமலும் பள்ளிக்குச் செல்லாமலும் அலைகின்ற செய்தி எனக்கு வருத்தத்தைத்தா, பெருந்தகை என்மாமனுக்கு இவனுவொரு பிள்ளையாய் வந்தமைய வேண்டுமென்று மனமாழ்ச்சினேன். பின் மாரியைப் பார்க்கப்பற்றி மேன்மாதில் அவள் படுத்திருக்கும் அறைக்குச் சென்றேன். நோயினால் அவளது வாடியுள்ள மேனையைக் காணத் திடுக்கூறும்போனேன். அவளருகில் சென்று 'மாமீ' என்று அழைத்தேன். அவள் அயர்ந்து தாங்குவதைகண்டு அவளை எழுப்ப மனமில்லாமல் திரும்பினேன்.

பகல்போஜனம் முடிந்தது. கோமளம் இருக்குமிடம் சென்று 'மாமிக்' உடம்பு எப்படி யிருக்கின்றது; ஆகாரம் செல்கின்றதா' என்று கேட்டேன். எனக்கு அவள் சிறிதும் முகம் கொடாது ஏதேதோ முணுமுணுக்கவே, ஏன் அவளைக் கேட்டேன் என்று வருந்தினளாய் என் அறைக்குத் திரும்பினேன். நான் கொண்வந்திருந்த இராமாயணத்தை எடுத்துப் படித்தவளாய் வருந்தும் என் மனத்திற்கு அமைதியைத் தேடிக்கொண்டேன். இன்னபடி இராமகதையில் கருத்துள்ள பிறருக்கும் என்னை, மாபி பார்க்க விரும்புவதாகத் தையம்மாள் அழைத்தாள். மாபிவைத்திருக்கும் செய்தியை அறியும் ஆவல் என்னைத் தூண்ட உடனே எழுந்து மேன்மாமல் சென்றேன். மாபியின் அறை எய்தி அவளருகில் அமர்ந்துகொண்டேன். அவள் என்னை நோக்கவுமில்லை, வாய் திறக்கவுமில்லை. அவள் மோனத்தைக் கலைக்கவெண்ணி, மெல்ல, 'மாமீ' என்று அழைத்தேன்.

உடனே அவள் என்னை உற்று நோக்கினாள். அவள் கண்களில் தெளிவில்லை. மருள விழித்தாள். “ஈ யார்” என்று மெலிந்த அவள் குரலில் கேட்டாள். “நான் தான் தேவகி. என்னைத் தெரியவில்லை? இன்று காலைப் வந்தகிட்டுடன். காலைப்பின் ஈ அயர்ந்து இருந்ததால் உன்னை எழுப்பவில்லை.” என்று கூறினாள். எனினும் “நீதானே தேவகி” என்று மறுபடியும் கேட்டாள். “ஆம், மாமி, நான்தான்” என்றேன். அவள் அயிர்ப்பட கண்டு அருகிருந்ததைப் பார்த்து, “தேவகி தாயர், இன்று காலைப்பின் வந்தாயர்” என்று.

“இன்று வந்தாயர். என் கடிதம் கண்டவுடன் வர முடியவில்லையோ. நானின்னை உனக்கு ஒரு பொருளா.....வருகின்ற வழியில் அவனைக் கண்டனையோ. பாயி, இப்படிச் செய்தவன் என்று நான் கோவியும் நினைக்கவில்லை” என்று அவள் பெருமூச்செறிபவும், “மாமி, நான் உடனே வரமுடியாமற் போனதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். காரணம் மனப்பிளவையால் என்று, நீ யாரைக் குறித்தாகக் கேட்கின்றாய் என்று தெரியவில்லை” என்று சொன்னேன்.

“அவனைத்தான். பொல்லாத சேகரனை. அவன் மனைவியின் வஞ்சனையை நான் இப்படி அறியவில்லை. புருஷனும் மனைவியும் என்று நான் கோவியும் வஞ்சிக்க வேண்டும். பத்தாயிரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு சென்றாரே பாயிகன். அவனைக் கண்டனையோ?”

“மாமி நான் யாரையும் வழியில் காணவில்லை” என்று. “ஐயோ, இதோ செல்கின்றாய். அதோ ஓடுகின்றாய். அவன் மனைவி என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தகிட்டு அவனைத் தொடர்கின்றாய். இருவரும் மோட்டாரில் ஏறிவிட்டனர். அவர்களைத் தொடருகின். போலீஸ்களும் சென்று அந்தக் கள்வரைப் பிடிக்கச்சொல்லுகங்கள். வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது; என் கண்மறைந்தனர். ஓடுகின்” என்று மீண்டும் மாமி அரற்றினாள்.

“மாமி, இங்குபாரும் வரவில்லை. நினைவினால் ஏற்படும் தோற்றம். கொள்ளையடித்துச் சென்ற அக்கீழ் மையோர் இங்கு வருவாரா? பிழைப்பற்றசோம்பேறிகளும் வஞ்சகர்களுந்தான் பொதுஜனநல முயற்சிகளில் ஈடுபடுவார் என்று மாமன் அடிக்கடி சொல்வதில்லையா” என்று நான் சொல்லி முடிக்குமுன், “துஷ்டப் பெண்ணே, உன் நாவை நெடுது நீட்டாதே. எனக்கா ஓதுகின்றாய் உடதேசம். அகன்றிப்பா! என்னருகில் இராதே. மாதர் முன்னேற்றத்திற்கு நான் உழைத்ததும் வஞ்சிக்கவேதானே. உன் மாமனிடம் கற்றதை நீ என்னிடம் காட்டவேண்டா? உன்னோடு நான் பட்ட தெல்லாம் போதாவோ. உன்னை யார் அழைத்தது. இங்கு ஏன் வந்தாய்” என்று கடுகித்தான்.

இக் கொடுமையை என்னால் தாங்க இயலவில்லை. என் கண்கள் நீர்சொரிய, “இன்னும் வீணானனைக் கீடுகின்றாய். நீ அழைத்துத்தான் வந்தேன். வந்ததற்குப் போதியபடி பெற்றும் கிட்டேன். இன்றேபோய்விடுகின்றேன். நீ வருந்தவேண்டா” என்று எதிர் உரைத்தேன்.

“ஆம், போவாய். போகத்தான்” கற்றுவிட்டாயே. இருக்கட்டும், உன்னோடு ஒன்று பேசவேண்டும். இப்பொழுது எனக்குப் பேசச் சக்தியில்லை; அதைக் கேட்டுவிட்டுப் பிறகு, உன் குரல் இவ்வாறுவளைந்தேடிக்கொண்டு செல்லலாம்....”

“இரண்டு வயதிலிருந்து நேற்றுவரை உனக்காக வேண்டியபடி பட்டேன். எல்லாம் விழாவுக்கு இரைத்த நீர் ஆயிற்று. நல்ல பெண்ணே. நீ யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு வெளியேறினாய். எந்த மகனைத் துணை கொண்டாய். ஊர் சிறிக்கின்றது. தலையை வெளியேலே காட்ட முடியவில்லை. என் குலத்தைக் கெடுக்கவந்து முனைத்தாய்.....”

“நாயின் குணம் போகாமா? மகாஜி கால் வைத்தான், உடனே சும்பமும் கலைத்தது. புருஷனோடு உடன்பிறந்தவனைப் பிரித்தகற்றினான். அவன் வயிற்றில் பிறந்தது வேறு எப்படியிருக்கும்?.....”

“விஜயம் உருப்படாமற் போகின்றாய். கோமளத்திற்கோ வான் அகப்படவில்லை. எப்படியாகப்படும். என் மானம் காணின்றது. நீ செத்து மடித்தால்தான் என் சும்பத்திற்கு நக்காலம் வரும்” என்று விம்மி விம்மி மூச்சுசுடித்தாள்.

“உனக்கும், உன் சும்பத்திற்கும் நான் எத்திற்கு இழைத்தேன். செத்து மடித்த என் அன்னைபை என் உன்வாய்க்கு இரையாக்குகின்றாய்” என்று நான் மனந்தாளாமற் கூறிவிட்டுக்கீழிறங்கினேன். அன்றுமுதல் ஒருவாரம் வரை என் மாமி இருக்கும் இடத்தைபும் நான் நோக்கவில்லை. அவளும் என்னைத் தன்னிடம் அழைக்கவில்லை. படிப்பதும், பையம்பாளுக்குச்சுமை யல் வேலைபில் உதவுவதும், ஒழிந்த நேரங்களில் தோழியர் வீடு செல்வதுமாய் என் காலத்தைக் கழித்துவந்தேன். ஒருநாள் பிற்பகல் பையம்பாள் ஏதோவொரு வேலையாய் வெளியே போகலானாள். நீண்டநேரம் வரையில் அவள் திரும்பவில்லை. வானமும் மழைபெய்யப் பகுமுறிக் கொண்டிருந்தமையால் என் தோழியர் கீட்டிற்குப் போவதென்பதையும் நினைத்தினேன். பொழுதோ போகவில்லை. என்செய்வது எனச்சிந்தித்தேன். அப்பொழுது என் மனக்கண்ணின்முன் ஜயராக்க பூபதியார் தோன்றினார். உடனே என் அறை சென்று அச்செய்மலின் உருவத்தைப் போன்றவோர் சிந்திரும் நீட்டத் தலைப்பட்டேன். என்முன் தோன்றிய உருவத்தையும் தீட்டிவிட்டேன். தீட்டிய அவ்வருவத்தை என் கண்களால் நான் பருகிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வேலையின் மாம்புகள் கோமளம் என் பின்புறம் நின்று அவ்வருவத்தைப் பார்த்திருப்பதை நான் அறியேன். சிறிதேராம் சென்றதும் கோமளம் என்முன் வந்து, “இது யாருடைய படம். நீ அறிந்த ஒருவாறு உருவமோ” என்றாள்.

நாணத்தால் தலைகுனிந்த நான், குனிந்த தலை நிமிராமல், “இல்லை, என்மனத்தில் பிறந்த நடமாட்டம் ஒர் உருவம்.” என்று பதில்மொழிந்த படைத்தைக் கீழே வைத்தேன். எனது அப்பட்டத்தைக் கோமளம் எடுத்துச் சிறிதேராம் கூர்ந்து பார்த்தான். பின், “நன்றாகத் தான் நீ வரைந்தாய்ளாய். மூச்சும் விழியும் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. எனினும் முகம் நிறைந்த அம்மை வடுவும், கவலைத்திர நெற்றிச் சுருக்கமும் இவ்வருவத்தின் பொதுத்தோற்றத்தில் அழகின்மையையே காட்டுகின்றன” நீ என்ன நினைக்கின்றாய்” என்று கேட்டான்.

இந்தச்சொல் என் மருமத்தில் கூரிய அம்பெனப் பாய்ந்தது. என்மாயிபின் கடுசொல்லும் இவ்வளவு கூர்மை பெற்றிருக்கவில்லை. என் கொற்றவன் தன் திருவுருவை இழித்தொருவர் சொல்லதை என்செய்கி

ஏற்குமோ. “காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சுண்டு. ஊமையென்றும், குருடென்றும், முடையென்றும் பெற்றவர் தம் மக்களைத் தன்னுலகில்லை. இது என் கைப்பிறந்த குழவி, எனவே எனக்கு இது அழகுடையதாகத்தா னிருக்கும். இந்த வ்ருவத்தின் நலந்தொரிய நீ வேறொருவரைக் கேட்டிருக்கவேண்டாம்.”

மீம்!‘ என்ற விடைபுரைத்துப் பின், படத்தை என் பெட்டியினுள் வைத்துவிட்டு, இனிபும் இவ்வாற்தை வளராவண்ணம் காக்கவேண்டி, எழுந்த தோட்டத்தை நோக்கி நடந்தேன். கதிரவனும் மேற்றிசைக்கடலில்முழுகினான். இன்னபடி அந்நைப்பொழுதைக் கழித்தகற்றினேன். தையம்மாறும் வந்துசேர்ந்தான்.

தம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

4-ம் பத்து 9-ம் தசகம்

[250-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

1-ம் பாசரம்.

நண்ணுதார் முழுவலிப்பு நல்லுற்றுர் கரைந்தேங்க வெண்ணுரைத் துயர்வினைக்கு மிவைபென்ன புலகி

[யற்கை கண்ணாரா கடல்கடைந்தா புன்கழறிக்கே வரும்பரிசு தண்ணாவா தடியினைப்ப பணிகண்டாய் சாமாரே.

பதக்குப்பிட்டுக்கள் :—கண்ணாரா - கண் + ஆளன் கண்களையுடையவன் - காருணியம், தயை, பரிபூர்ண அதுக்கிரஹம் இவைகளைச் சித்தமாய்க் கொடுக்கும் படியான நோக்கை யுடையவன்.

உரை:—நண்ணுதார் முழுவலிப்பு - வேண்டாத விரோதிகள் சிக்கி, நல் உற்றுர் கரைந்தேங்க-நல்ல சிநேகிதர்கள் பரிதபித்து இன்னதாராகவும் (இவ்விடத்தில், வெளிகீர்களது உலகஇயற்கையைநினைத்து ஆழ்வார் அருளிச்செய்கிறார்.உலகத்தார் பிறர் கிரஹமென்ன நிலங்களைன்ன தனங்களென்ன இவைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளும்பொருட்டி, வீபீர்தங்களாலும் நியாயமில்லாத மார்க்கங்களாலும் அவர்களை வறிய விடுத்தபு பொருளீட்டி மிவியுத்தி செய்தும் முயற்சிகள் யோக்கியமான நேசர்களுக்கு மனவருத்தத்தையும், விரோதிகளுக்கு ஹமலியத்தையும் உண்டாக்கும். பெரும்பாலும் உலகத்தார் பொருளீட்டி மிவியுத்தி நியாயமென்றும் அநியாயமென்றும் பார்ப்பதில்லை என்பது தொனி) என்ன ஆராத் துயர்வினைக்கும் - பிறர்க்கு மிகவும் துக்கமான மனக்கிலேசத்தை உண்டாக்கி அவர்கள் பொருள் இழக்கும்படி செய்கின்ற, இவை - இந்த உலகியற்கை - இந்த லோக சிபார்பாரம், என்ன - என்னவாயிருக்கிறது; நான் இது காண ணறிக்கமாட்டேன். கண்ணாரா-கிருபையுள்ளவனே, கடல் கடைந்தாய்-தேவர்களுக்கு அயிர்த்தத்தை அளிக்கும் நிமித்தம் அவர்களுடன் கூடியிருந்த முன் சமுத்திரத்தைக் கடைந்தவனே, உன் கழற்கே வரும் பரிசு-உன் திருவடிக்கே யான் அடையும் பிரகாரத்தை, தண்ணாரா - காலநாமதமில்லாமல், பணி கண்டாய் - உத்திரவு கொடுக்க நீ உடனே திருவருள் புரியவேணும். சாமாரே - அல்லாத-யான் இறந்துபட்டுத் தேஹத்தையாவது விட்டுவிடும்படி சம்மதிக்கவேணும்-பகவான் தன் திருவடிகளில் ஏற்றுக் கொண்டான் ஆகில் அதுவே “சாமாறு” ஆகுமாகையால், “சாமாறு” என்ற தனிப் பிரயோகம் வந்தது இரண்டுபக்கமாய் சிவஹரிக்கும்பொருட்டாய். அதுவது திருவடிகளில் ஏற்றுக்கொள்ள உனக்குத் திருவுள்ளமில்லையாகில் தேஹவியோகத்துக்காவது சம்மதிக்க உத்திரவு வேண்டுமென்பது தாப்பரியம்.

லிசேஷக் குறிப்பு:—சென்ற தசகத்தில், பாம புருஷனை விட்டுப் பிரிந்த விபரந்தத்துக்கு ஆளான இவ்வாழ்வார் இத்தசகத்தில் உலகவியற்கைபற்றி இன்னுதாராகின்றது எப்படி ஒவ்வொருமனிக்கு-ஆழ்வார் உலகினுள்ளவர்களைப்பாடினும் துணையாகக் கொண்டு பகவானது குணங்களில் தோய்ந்து தம் காலத்தைக் கழிக்கவாமென்று பார்த்ததில், உலகத்தார் அவன் திறத்தில் கொஞ்சமேனும் ஈடுபடாதவாய் இருக்கக் கண்டது மாத்திரமன்றி, தம் சபகாரியங்களான பொருளீட்டலில் அயோக்கிய நடவடிக்கைகளில் பிரவேசித்துப்பிறருக்குத் துயர்வினைகின்ற தன்மையைநோக்கி முன்னிலும் இன்னதாராகி “அடியேன் இவ்வலகியற்கைகண்டு ஆற்றவல்லேன் அல்லேன். என்னை உன் திருவடிகளில் கொள்ளவோ அதற்கு இஷ்டமில்லையாகில் அடியேனுக்குத் தேஹ வியோகத்தையாவது ஸங்கல்பிக்கவோ வேணும்” என்று பிரார்த்திக்கின்றருள்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

2-ம் பாசரம்.

சாமாறுக் கெடுமாறுத் தமருற்றுர் தலைதலைப்பெய்தேமாறிக் கிடந்தலற்று மிவைபென்ன வலகியற்கையாமாறென் றறியேனா னாவணைய யம்மாறே

பதக்குப்பிட்டுக்களும் உரையுமும்—ஆமாறு ஒன்று அறியேன் நான் என்று அர்வபிக்க—உலகியற்கை எங்கனம் இருப்பதென்றால்-உன்னை விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றோமே யென்று அலற்றாமல் தங்கன் புத்திரகனத்திரக்களை விட்டுப் பிரிகின்றோமே என்று அவர் மரண தெசையிலும் அவர்களுக்குக்கேவரும்சமயத்திலும் அவரவர்களுக்குத் துக்கம் வரும்போதும் மனவியாசுலப்பட்டு மற்ருவர்களோடு கூடிக்கூடி அலற்றுகின்றார்கள். நாணும் இவ்வலகத்தார் போலல்லாமல் உன் திறத்தேடுவேலே அல்லது இவர்கள் போல்யாணும் உன்னைமற்றது உலக நடவடிக்கையைப்பயனுசரித்து நடந்து நல்லொழுக்கத்தினுற்றும் சிவகிவிரேவேலே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆசனபுறக்கு வந்துவிடும்படி கொள்ளவேணும், பிராரணை” என்று அபேக்ஷிக்கிறார்.

3-ம் பாசரம்.

கொண்டாட்டுந் குலம்புனைவர் தமருற்றுர் சிமுநிதியும் வண்டார் பூங்குழமாளும் மனைதொழிய வுயர்மாய்தல் கண்டாற்றி னுலகிபீற்கை கடல்வண்ண வடியேனைப்

பண்டேபோற் கருதாதுள்

எடிக்கேகூப்ப்பனி கொள்ளே

உரை :—கொண்டாட்டிம் - எல்லாராலும் கொண் டாடப்படும்படியான தன்னுடைய கீர்த்தியும், சூலம் தமர் உற்றார் புனைவும் - ஜாதிகளென்ன பந்துக்களெ ன்ன இவர்களுடைய சூலம்பந்தமாய்த் தொடரும் மரியாதையும், கீழுநிதியும் - தங்களாலே விரும்பி அதுபவிக்கப்படுகின்ற தனங்களுக்கும், வண்டு ஆர் பூக் குழலானும் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய கூர் தலையுடைய மணியையும், மணை - தன் அருமையான வீரம், ஒழிய - ஒழிந்துவிட, உயிர்மாய்தல் - மாண தெசையிலுந் கூட உன்ஊற்றில் படாதோ, ஐயோ, இவைகள் எல்லாவற்றையும் துறந்துபோகின்றோமே என்று துக்கப்படுகிற, உலகியற்கை - உலக வழக்கத் தை, கண்டு ஆற்றேன் - உன்னைப் பிரிந்து படுகின்ற விசைநத்தை காட்டிலும் அநிக துக்கமாயிருக்கிறது. பண்டேபோல் - முன் நான் பட்ட தயாங்கன் போ லவே இதனையும், கருதாது - சில்லரை கியைநமாக நினைக்காமல், உன் அடிக்கே-உன்னுடைய திருவடி களுக்கே, கவி - அழைத்து, பனிகொள்ளே - என்னிட தத்தில் கைக்கரியம் பெற்றுள்ளவனும்.

குறிப்பு:—வைவன மதத்தில், மோகூத்திலும் பக வானுக்குப் பணிவிடைகள் செய்வதே பக்தர்களுக்கு உரித்தான சுவரூபம் ஆனதுபற்றி அக் கைக்கரியத் தையே இங்குக் கோருகிறார்.

4-ம் பாசரம்.

கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழூந்
பெருஞ்செல்வம் பெருப்பாகக்
கொள்ளென்று தமம்மூறி
மிகையென்ன வலகியற்கை
வள்ளலே மணியவண்ணு
வள்கழற்கே வரும்பரிசு
வள்ளல்செய் தடியேனை
யுனதருளால் வாக்காயே.

பொழிப்புரை:—பகவானே! உன்னை யாசைப்பாடாமே அதிக துக்க வேறுதவும், கீரோதிகளின் பிடைக்கு இடமாய் முள்ள அநர்த்தமான பெருஞ் செல்வத் தைப்பின்னையும் ஸ்வி கரி யென்று(தமம்மூறும்)அந்

காரமானது துண்டுக்கின்ற இவ்வுலகியற்கையை என் ன வாகச் சொல்வேன். ஓன தாரிய முள்ள பானே, ரத் நம்போல் சிறுமூவாய் என் மனதால் அடக்கிவைத் துக்கொள்ளத் தகுந் தவனே, கிருவடிசெய்து, ஆச்சய சலபணை உன் மகிமைமாயும், பரம காருணியத் தாலும் அடியேனை உன் திருவடிக்கீழ யடையும்பரிசு வாக்கியருளவேணு மென்கிறார்.

5-ம் பாசரம்.

வாக்குநீர் மலருலகில்
நீற்றவளர் திரிவனவும்
சங்குயிர்கள் பிறப்பிறப்புப் -
பிணிமூப்பால் தகர்ப்புன்னு
மீக்கிதினமேல் வெந்நகர
மிகையென்ன வலகியற்கை
வாக்கேனை மணியவண்ணு
வடியேனை மறுக்கேலே.

புத்தகுறிப்புகள்:—வாக்கும் நீர் - மலைகளையும் மண்ணையும் தன்னுடன் கலந்துகொள்ளும் சுவாவ முள்ள ஜலம், மலர் - இந்நீராலே உலகம் உண்டாகி மலர்ந்தது உபநிஷத்தில் சொல்லியபடி “அத்ப்பிய பிருதிவி, பிருதிவியா ஓகதயா ஓஜிதிப்பியோ அன் னம், அன்னத் புருஷ” என்றபடி எல்லா உலகமும் தண்ணீராலே உண்டானதாகத் திருவுள்ளம் பற்றிக் கூறியபடி. சங்கு - இவ்வுலகத்தில், பிறப்பு இறப்பு பிணிமூப்பால் - பிறப்பு இறப்பு கேழ் மூப்பு இவைக ளால், தகர்ப்பு-பிடையை, உண்ணும்-அதுபவித்தலல் வால், சங்கிதன்மேல் - இவ்வுலகவாழ்க்கைக்குப்பின் னர், வெவ்நகரம் - கொரோமான நகரமும் மனிதர்கள் அதுபவிப்பது இவ்வுலகியற்கை. அடியேனை மறுக் கேலே - என்னை மோஹிப்பியாதே. வாக்குக - உன் திருவடிக்கே வாக்கியருளார்.

குறிப்பு:—உலகத்திலுள்ள மற்ற ஆத்மாக்களைப் போல் இந்த உலகத்தில் என்னையும் இட்பி ஹிம்சை செய்யாதே, ஈண்டென்னை வாக்கியருளாயென்று பிரார்த்திக்கின்றார். இவ்வுலகத்தில் பிறப்பு இறப்பு மூப்பு பிடைக்கும் பின்னர் உன் திறத்தில் படாதோர்க்குக் கொடிய நகரம் இவைகளல்லவோ பிராப் தமாயுள்ளன.

திருக்குறள் நீதி

பொருட்டால்— 3. ஒழிபியல்

[256-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

7. நாணுடைமை

1. நாண மொன்றே பேணுதல் பெருமை.
2. நாணுடைச் சிறப்பு உணுடைக் கில்லை.
3. னனுயிர்க் கெல்லாம் நாணென்ப மேன்மை.
4. அணிநா ணின்றேற் பிணியாம் பிறர்க்கு.
5. பிறன்பழி தன்பழியாய்ப் பேணுவோன் பெரியோன்.
6. ஞால் மிழப்பினு நாணக் கைவிடேல்.
7. நாணக் கெடவினைப் பேணு யுயிரை.
8. நாணத்தை நாணினைப் பேணு தழிமே.
9. நாணின்மை பெயர்க்கும் நன்மை தொலைக்கும்.
10. நாணகத் தில்லார் நடைபிணை மாவார்.

8. குடிசேயல் வகை

1. குடியோக்கச் செய்தலே முடியுணி கீர்த்தியாம்
2. அறிவோ டுள்வினை குடிசெயு வாகும்.
3. குடிசெய கிரும்பின் மிகுயகற்றற் தெய்வம்.
4. குடியுயர்த்து வானித் தடைசெய்யா தெய்வம்
5. குற்றமிலாது குடிசெய்யின் சுற்றமாகு முலகு.
6. நல்லாண்மைதான் பிறந்த இறமைண்மைசெய்பின்
7. அடிப்பாராத் தாக்குவோன் குடிக்கொன்று வேண்டும்
8. மிகுருதாத் தொண்டன் குடியுயர்ச் செய்வான்.
9. உடவருத்தம் பாரன் குடியுயர்த்தம் மேவேன்.
10. நல்லா னில்குடி நிலை தழியும்.

9. உழவு

1. செய்தொழிற் கெல்லா முய்தொழி உழவு.
2. பிறதொழிற் காணி யுழவன் பி ல்லை.
3. தொழுதான் வாழ்வி னுழுது னுமுதி.
4. உலகுடை தங்கு மலகுடை நீழலில்.
5. இரவா திரப்போர் கீப்பல ருமுவுரை.
6. காரரார் கைகட்டின் சீராமோ துறவறம்.
7. உழுபுழுதி யற்க்காயின் உரமின் பி னினையும்
8. ஏரினு மெருசன்று நீரினுக் காப்பு.
9. அணையா நிலமும் மணையாநின் ஊடும்.
10. இலமென் திருப்பாரை நிலமகன் நகுமே.

10. நல்சூரவு

1. இன்ன வறமையி லின்னா தில்லை.
2. இல்லாமை யொன்றே இருமைக்குத் துன்பம்.
3. குலங்குடி தேய்க்குக் கலங்குசல் குரவே.
4. இழ்பிறத்தோர்மிடி இழிவையுண் டாக்கும்.
5. நல்சூர வொன்றே பல்துயர்க் குறைவிடம்.
6. இல்லாதான் தூற்பொருள்செல்லா தவைக்கண்.
7. அண்ணையும் வேண்டான் பொண்ணியில் லாணை.
8. இசையுமோ பொறுத்தற்கில்லாக் கொடுமை.
9. தீரா வறுமையே தீயிழைக் கொடியது.
10. தவ்வாத நல்சூரவிற் றறப்பதே நன்று.

11. இரவு

1. கரப்பிலார் மறுப்பின் இரப்பார்க்குப் பழியில்லை
2. சுவார் துன்புறு திரத்தலு மினிதே.
3. கரப்பிலா ரெஞ்சுர்யா விரப்பது மினிதா.
4. கரத்தலில் லார்மாட் டிரத்தலு மீதலே.
5. சவா ருளரார் சரவா திரப்பார்.

ஒழியல் முற்றம்

6. கரப்பியார் காட்சியே இரப்போர் துயர்நீக்கும்.
7. இகழ்க்தெள்ளா தீவாரை மகிழ்க்துள் ளுவப்பார்.
8. இரப்பா ரில்புவி மாப்பாலைத் தோற்றம்.
9. இரப்பா ரில்லெனில் ஈவொர் புகழினை.
10. லோபியை இரப்பான் கோபியா தொழிக.

12. இரவுச்சம்

1. கரவாதார் மாட்டி மிரவாமை நன்று.
2. இரக்கப் படைத்தார் பிரமனே கெடுக.
3. இன்மைகெட இரப்பான் வன்மை அறியாமை.
4. சார்துய ரெய்தினுஞ் சான்றே ரிரவார்.
5. இரவா அன்னம் என்ஐத் தண்போதும்.
6. ஆவிற்ப் கிரப்பினும் நாகிற்ப் கிழிவே.
7. இல்லைபவன் பாரிடம் இரவா தொழிக.
8. சவார் மறுக்கிற் சரவான் யாசகன்.
9. இரவுள்ளக் கருகின் கரவள்ளார் கெடுவர்.
10. உண்டெனு முன்மை யுயிர்காப் பாகும்.

13. கயமை

1. கயவரும் மக்களே செயல்குண மொப்பின்.
2. நல்லார் பழிய்ச்ச மில்லை கயவர்க்கு.
3. பயமிலா தொழுதலிற் கயவருந் தேவவே.
4. பட்டிமக்கள் முன்னே தட்டிநிற்பன் கயவன்
5. தண்டம் பொருளவாக் கண்டஞ்சக் கயவன்.
6. மறையிறக் குறைத்தலால் அறையற கயவரை.
7. இடிப்பவர்க் கன்றிக்கயவ ரிரப்பவர்க் கியார்.
8. சொல்லலிவொர் சான்றோர் கொல்லலிவொர் கயவார்.
9. உட்ப்பூண் காணக் கிடிப்பவ் கயவர்.
10. எற்றுக்குரியர் உற்றக்கால் விற்றக்குரியர் கயவர்.

நான் கண்ட உலகம்

கோபாலன் எனது ஆருயிர் நண்பன். அவனோடு பேசுவதென்றால் எனக்கு அவனிறந்த விருப்பம்; பொழுது போவதே தெரியாது. அவனுக்குத் தமிழ் மொழியில் நல்ல பயிற்சியுண்டு. கவிசுளரும், “கட்டுவான்” “காளமேகப்பலவர் யாணக்கும் பாணக்கும் சிலையாகப் பாடிய பாட்டு ஒன்று சொல்லியிருக்கின்றேனே அது கிணவிருக்கிறதா? இதோபார், மொட்டைத்தலைக்கும் முழுக்காலுக்கும் சிலையாக ஒருபுலவர் பாடியிருக்கிறார்” என்று ஒரு பாட்டைக் கூறி அதன் சொல்லும் பொருள்நயங்களை விவரித்து “எப்படி இருக்கிறது” என்பான். நான் மிகவும் வியப்புற்று, “யார் பாடியது?” என்றுகேட்கேன். “பின்பு சொல்கின்றேன். பாட்டு எப்படி இருக்கின்றது?” என்று மீண்டும் கேட்பான். “மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது” என்பேன். “நான் தான் பாடியது” என்று இயம்பி சிமிர்ந்து உட்கார்ந்து புன்சிரிப்போடு என்னைப் பார்ப்பான். பின்னர் “தித்த தித்த” என்று ஒரு சொல்லே பலமுறை வரும் ஓர் செய்யுளைச் சொல்லி, “இதில் ஏதாவதுகிணவிருக்கிறதா?” என்று என்னைப்பார்த்துச் சிறுநகைசெய்து கேட்பான். யான் ஒன்றும் கூறாது வராமாடுங்கி இருப்பேன். உடனே அவன் உயிரை பும மெய்யையும் வேறு வேறாகப் பிரித்து அலைத்து மிக விரிவாகப் பொருள் கூறுவான். “த” என்னும் ஓர் எழுத்திற்கு மட்டும் சுமார் 15 நிமிடங்கள்வரை

பொருள் கூறிப் “புலவர் திறம் எப்படி” என்பான். எனக்குச்சிறிது வெறுப்பாகத்தான் இருக்கும். எனினும் அதை வெளியே காட்டாமல், “மிக அருமை, மிக அருமை” என்பேன். எனதுஇந்த நண்பனோடு நீங்கள் சிலநாள்கள் பழகுவீராயின் “பொருமை கடலினும், பெரிது” என்று அனைவராலும் போற்றப்படும் அவ்வரியருணம் உங்களுக்குத் தானாகப் படிந்துவிடும். அவன் ஒரு கவிசையப்பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது நீங்கள் இடையே எழுந்தகொண்ட முயற்சியால் “நல்லசமயத்திற் செல்ல முயல்கிறீர்களே; இதுவரை கூறியதெல்லாம் முன்னுரை; இனிமேல்தான் கவிசைம்; இதனைக்கேட்காமல் சென்றால் பிறகுஎன்ப பயன்? என்று வினாமி உங்களை அழர்த்திவிடுவான். இதெல்லாம் பொறுமைப் பயிற்சியின் பாலபாடம். இத்தகைய என் நண்பன் ஒருநாள் என்னை யணுகிக் “கேட்டாயா செய்தியை? என்றான். எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. ரெஞ்சு மிகத் திடுக்கிட்டி, “என்ன? என்ன?” என்றேன். “கோபாலன்களில் புலையரும் தியரும் தழைய முயல்கின்றனராமே! என்றான். என்மனம் அமைதி பெற்றது. ரெந்நாட்களாக நண்பன் வரும் செய்தி அப்பொழுதுதான் எனது நண்பன் செவிக்கு எட்டியது. “நண்பா, இதில் என்ன வியப்பு! அவர்கள் தான் ஏற்கனவே தழைந்திருக்கின்றனர்” என்றேன்.

“விணிற்குப் பொய்கொல்லாதே; எங்கே? எந்தக் கோவிலில்?” என்று வினவினான்”

“உண்மையாகவே, எல்லாக் கோவில்களிலும்”

“எல்லாக் கோவில்களிலுமா? நமதூர்ப் பெருமான் கோவிலிலுமா?”

“ஆம்.” என்றேன்.

எனக்கு இதராமம் பொறுமைப்பயிற்சி யளித்து வந்த நண்பன் தான் இப்பொழுது பொறுமையிழக்கத் தலைப்பட்டான். எனதிறு கைகளையும் பிடித்து உலுக்கி, “இதனை மெய்ப்பிக்காவிடின் உன்னை எளிதில் விடேன்” என்று கூவினான். அமைதியாக, “நல்லது” என்றேன் நான். இச்சமயத்தில் தற்சயலாக அவ்வூர்ப் பெருமான் கோவில் “அர்ச்சகர்” அங்கு வந்துசேர்ந்தார். எனது நண்பன் அவரிடம் சிகழ்த்ததைக் கூறினான். அவரோ “பொய் கூறிலும் பொருந்தக் கூறவேண்டும், “அம்மி பந்தத்தைக் கண்டேன்” என்பது போலும் புகியரும் தியரும் சோவிலில் துழைந்திருக்கின்றனர் என்று சொல்லுது” என்றார். அவர் கூறிய உண்மைப்பொருத்தம் எனக்கு விளக்கவில்லை. “மலைகளே முன்பு இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்ததாகக் கேள்வியுற்ற நமக்கு ஓர் சிறு அம்மி பறப்பதா வியப்பு?” என்றேன்.

“ஆனால் நமது ஊர்ப் பெருமன்கோவிலில் அவர்கள் எப்பொழுது துழைந்தார்கள்?”

“இப்பொழுதும் துழைக்கின்றனர்”

இதற்குள் வேறு சிலரும் கூடிவிட்டனர். என்னைப் பொய்யன் என்று இகழ்ந்தனர். எனது நண்பன் மட்டும் என்னை உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். நான் தகுந்த ஆதரவு இல்லாமல் பேசாமட்டேன் என்பது அவன் எண்ணம். “உண்மையைச் சொல்” எப்பொழுது துழைந்தனர்? என்று மீண்டும் கேட்டான். “நண்பர்” இப்பொழுதும் (தர்ப்பைப்) புல்ஹுயரும் (வேள்கித்) தீயிற்று உரியாரும் துழையவில்லையா” என்று அவனிடம் பயின்ற சிலை உடைய என் முயற்சியால் கூறினேன். நண்பன் அமைதி பெற்றான். என் புலமையை மெச்சி மகிழ்ந்தான். ஆனால் நீக்கப் புல்ஹுயர் புலையர் என்று எப்படி யாரும் என வினவலாம். எனது நண்பன் எனக்குச் சிலைடைப்பொருள் கூறக் கற்பித்தானன்றி இலக்கணம் கற்பிக்கவில்லை. “தீண்டாமை வேண்டுமோ, வேண்டாமா? ஆயுத்தான் அனைவரும் செல்லவந்தனமையாதீமையா?” என்று என்னைப்பார்த்துக் கேட்டான் கோபாலன். யான்கூறும் மறுபொழி அவன் கருத்திற்குப் பெருந்தும்படியா யிருக்கவேண்டுமென ஆனை யிடுவது போலிருந்தது. அவன் வினவியமுறை, “தீண்டாமை இருந்தால் என்? தொலைந்தால் என்; கோவிலுக்குள் ஒரு சிலர் செல்லாவிடின் அதனால் அவர்க்குத் தெய்வம் அருளாமற் போகாது; சென்றாலும் அதனால் கோவிலிலுள்ள தெய்வத்தன்மை மறைந்து விடாது; எல்லாம் நானே பேசிக்கொள்வோம்” என்று கூறி அவன் பேச வாய்திறப்பதற்குள் யான் பொய்யரம் இவ்வுலகில் அழிந்துசுரியனாதேடலைப் பேணுந்தொழிலில் ஈடுபடச் சென்றேன்.

இரவு உணவு கொண்டதும் மிக்கையிற் பித்த படியே அன்று வந்த நம் “கலாநிலயக்” கிழமை இந்நாள் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தேன். அதற்கு முன்பு வந்த மூன்று வார இதழ்களிலும் வெளிவர

துள்ள “சொன்னால் விரோதம்” என்ற தலைங்குத்தின் தொடர்ச்சியே இவ்வாரத்திலும் வந்திருந்தது. முதன்முதல் அத்தலைப்பைக் கண்ணுற்றதும் “என் சொன்னால் விரோதம்” என்று யானே என்னை விளக்கிக்கொண்டேன். உடனே என் அறிவு, “பொறுமையாக அக்கட்டுரை முழுவுதும் வாசி; பின்னர் இன்னதென்று அறிவாய்” என்றது. தக்க சமயத்து உற்றதகறித் தெரிவித்த என் அறிவுக்கு ஓர் வணக்க மளித்துத் தொடர்ந்துபடிக்கலானேன். கலாநிலயத் தலைங்குக்களைப் பல முறை ஆழ்ந்து படிப்பின்மேல் அவற்றின் பொருளை என் சிறுமதியால் உணர்வது அரிது. யான் ஒருமுறை படித்ததும் பின்னர்ச் சிந்திப்போம் என மற்றவற்றைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். கம்பராமாயணக் கட்டுரையில் பின்வரும் பாக்கள் என் மனதில் நன்கு பதிந்தன.

“உலக மெல்லாம் பிணிமுதற் பாகம் வீசித், துன்னருந் தவத்தி னெய்தூர் தறக்கம்போற்றேன்றிற் றன்றே.”

குமுளி உமேகங்கள் குமுளினை குளிர் துளி கொணர்ந்த முழுமீல் வேடரும் முனிவரின் முனிவரின் உயிரைத் தழுவி நின்றன பசியிட பகையில தனிந்த உழுவை யின்முலை மாளினிளக் கன்றுகன் உண்ட

“கால மின்றியுக் களிந்தன கனிநெய்க் கந்த முல மின்றியு முன்னத்தன நிலைறு முழுதும் கோல மங்கைய ரொத்தன கொம்பர்க களிம்பர்ச் சில மன்றியுஞ் செய்தவம் வேறுமொன் றுளதோ.”

பின்பு அத்தலைங்குத்தைச் சிந்தித்தேன். “மனிதர் மனிதராகத்தான் இருப்பார்கள். இரூபங்கள் இரூபச் சட்டம் இரூபச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்குமல் “கயவர் குணம் இவ்வாறு இருக்கின்றது. ஆதலின் இரூபச் சட்டமும் சீர்திருத்தமும் வேண்டும்” என்று சிலர் துவக்குவாராயின் இவைகளின் நோக்கும் போக்கும் வேறேறு வரியதாகும். ஏனெனில் கயவர், கயவராகவே இருந்துநீரவேண்டும் என்றும் நியதி எங்கும் இல்லை. நோய் நிலையை நோய்நிலை நோய்நிலை நோயரமல், அதுவேதான் இயற்கையைய நோய்நிலை என நினைத்து அதற்குத் தக்கபடி மற்றவைகளை யமைப்பதற்கும், இதற்கெதிர் நோயை நோயே என்று தெரிந்து அந்நோய் நீக்கிச் சுகநிலை யடைவதற்குரியவைகளை முயல்வதற்கும் இடையே டிடக்கின்ற வேற்றுமை சிறியதன்று.” [தொகுதி 6, பக்கம் 42]

“கோபிற் கதவை வேறேறு இனத்தவர்க்கு அடைத்தவைத்தால் என்—இது மாளிட இயற்கை பெய் றும் அமைதியில் ஒருவருக்கும் பரியவன்றி அடக்கிவிடாதோ..... உணவுக்கேடில வருபவரை மறுத்தனுப்புவதே இயற்கையென்றும், வேண்டியபடி அளிக்க இசைவது பரிசெயென்றும் அமைந்திருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை உயர்த்தத் தருவன தீண்டாமை யினை சிந்தித்த முயற்சிகள் அல்லவென்ற பதைச் சொன்னால் விரோதமாயினும் சொல்லாமற் றீரலாமோ?” [தொகுதி 6, பக்கம் 62]

“இவை யோ பரிசெய பருகிகள் என் அறிவைக் குழப்பமுறச் செய்தன. “மனிதர் மனிதராகவே இருந்தல், கயவர் குணம், கயவர் கயவராகவே இருந்தல், நோய்நிலை, சுகநிலை, இச் சொற்களுடன் எவற்றோடு இயைபுடையன? தன் இசைத்தவர்க்குத் தன் விட்டுக் கதவை யடைத்துக் கோபிற் கதவை வேறு ஓர் இனத்

தவர்க்குத் திறக்கச்சொல்பவரினும், தன் வீட்டுக் கதவை தனக்கே உரிமையாக வைத்துக்கொண்டு கோபிற் கதவையும், வேறோர் இனத்தவர்க்குத் திறக்க மறுப்பவர் எத்திறந்தார்? தீண்டாமை நோய்

நிலையாக்கநிலையா? என்பன போன்ற பல எண்ணங்கள் என் மனதில் நிகழ்ந்தன. எனது அறிவு கலக்க முற்றது. கலக்கத்தால் அயர்ச்சி மிக்கது. அயர்ச்சி தூக்கமாக முடிந்தது. (தொடரும்)

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[249-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(VII) அப்பரும் முற்றிய லுகாரமும்

(I) முற்றியலுகார ஓசைச் சிறப்பு

திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடிய தேவாரம் முற்றும் இசைத்தமிழ் விரவிய செய்யுட்களாகையால், உலகியல் வழக்கில், அதாவது வசனத்தில், வரும்சொற்களின் ஓசையை விளக்கும், உதாரணங்கள் சிலவற்றையே காணலாம். கு, ச, ஓ, த, பு, று என்னும் சுறனது தனிக்குறியெழுந்த ஏனைய உயிரெழுத்துக்களுக்குப் பின்னும், மெய்பெழுத்துக்களுக்குப் பின்னும் வருமாபின், அவ்வுகாரம் குற்றியலுகாரமே யெனச் சிற்றிலக்கணங்கள் செய்யும்போதனை, பேரிலக்கணத்தில் அத்துணைப் பயன்படாதென்பதை முன்னரே கண்டோம். 'தந்தை' என்னும் முறைப்பெயரின் 'த' கரத்தினமேல் நின்ற உகாரம், குற்றியலுகாரமென்றும் கண்டோம். இவ்வாறு மேல்வெழுத்தை, குற்றியலுகாரம் ஊர்த்தவாக்கடுமாயின், இடையெழுத்தையும் ஊர்த்தவருதல், இசைக்கு ஒவ்வாதது அன்றும். மாத்திரையியலில் சமயத்திற்குத் தக்கவாறு மாறுபடும் தன்மையுள்ள இசைக்கு ஒத்த விளியின் இயற்கையிலும், இப்பரிசு ஒருவாறு விளக்கலாகும்.

தொல்காப்பியனார் விளிமாயில் பின்வரும் விதிகளைக் கூறுகின்றார்:—

“விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப”

(தொல் - சொல் - 118)

“அவ்வே

இவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப”

(ஊ. 119)

அவைதாம்

“இ, உ, ஐ, ஓ வென்னு மிறுதி யப்பா ணுக்கே யுயர் திணை மருங்கின் மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிசொள் பெயரே”

(ஊ. 120)

என்று கூறிய பின்னர், அவற்றுள்

“உகார் தானே குற்றிய லுகாரம்”

(ஊ. 123)

என்று வரையறுக்கின்றார். இதற்குச் சேலுவரையர் பின்வருமாறு பொருள் கூறுகின்றார். “மேற் கூறப்பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகாரம் என்றவாறு. திரு, திருவே எனச் சிறுபாண்மை முற்றுகரவிய முளவேனும், ஓதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுகரவியே யாகலின் குற்றியலுகார மென்றார்.” திருவே யென்னும் விளி தேவாசத்திலுளது:—

“திருவே! பென் செல்வமே தேனே! வானோர் செழுஞ்சுடரே” என்னும் திருவாவழிதறைத் திருத் தாண்டகச் செய்யுளில் “திருவே” என்னும் சொல்

வில் ரகரத்தின் மேல் நின்ற உகாரம் அல்கி ஒலிப்பது இப்பாகரத்தைப் பாடும்போது நன்கு விளக்கும்.

இதன்றியும் “வேந்து” என்பது ஏகாரம் பெற்று விளியேற்பது போல் ‘கதவு’ என்பதன் ஈற்று உகாரமும் ஏயொடு சிவனுதலால் “கதவே!” என்பதில் அவ்வுகாரமும் குற்றியலுகாரம் ஆகும். விளி ஏற்காத சொல்லாகிய நிலையில் கதவு என்பதின் உகாரம் குற்றியலுகாரமாகும். இவ்வாறு குற்றியலுகாரம், குற்றியலுகரமாவதும்; குற்றியலுகாரம் குற்றியலுகரமாவது மான தொடர்நிலைச் சந்தர்ப்பங்கள் பல உள. இவற்றுள் குற்றியலுகரமாய்க் கொள்வதா, குற்றியலுகரமாய்க் கொள்வதா, என மயங்காதவண்ணம் மாணவர்களுக்குத் தொல்காப்பியனார் சில இடங்களைச் சிறப்புவகையார் காட்டினார். அவை வருமாறு:—

(i) “ஒன்றறி கிளவி தறட லூர்ந்து சூன்றிய லுகார் திறுதியாகும்”
(தொல் - கிளவியாக்கம். 8)

(உ - ம்) “மிளிர்வது” என்னுமிடத்து விளையானது ஒன்றன்பாலைக் ‘தெரிவிக்கின்றது. யால்பகா அல்கினைப் பெயர்களைப் பகுத்தறிய விணைய பயன்பிழவதால் ‘ஒன்றறி கிளவி’ என்றது முக்கியமாய் வினைச் சொல்லை மெண்ணிய மொழியப்பட்டதென நாம் கொள்ளலாம்.

“பொன்போல மிளிர்வதோர் மேனிபிளிர் புரிபுன்சடைரீர் மெலியும்பிறையீர்” என்றவிடத்து “மேனி” என்பது ஒன்றன்பால் என்பதைப் பகுத்தறிய மிளிர்வது என்னும்வினையேயப்படுவதால், அத்தகைய ஒன்றறி கிளவி, து, று, ஓ என்னும் ஈற்றினைப் பெற்று வருக்காலை, அவை எத்தனை யெழுத்துக்கள் தொடர்ந்தவரினும், குற்றியலுகாரமென்றே கொள். “ஒன்றறி கிளவி குற்றியலுகாரத் திறுதியாகும்” என்றதால்வினைமுற்றே அத்தகைய கிளவியென்பதையும் நாம் அறாமாணிக்கலாம். தகர வுகாரம் மூன்று காலங்களும், வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருத்தும், நகர வுகாரம் இறந்த காலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருத்தும், டகரவுகாரம் வினைக்குறிப்பே பற்றி வருத்தும் மாகிய வேறுபாடுடைமையால், த, ட, று லூர்ந்த குற்றியலுகாரமென வெறித்துக் காட்டினார். ஒன்றன்பாலைக் காட்டும் பெயர்ச்சொல்லாகியும் து, ஓ, று என்னும் ஈற்றின் பயனால் பாலை விளக்குமாபின், அத்த ஓ மூக்கள் குற்றிய லுகாரமாகும். (உ - ம்) கரி என்னும் சொல்லில், ‘ரி’ என்பது ஒன்றன்பாலைக் குறிக்க அங்கு நிற்கவில்லையாதலால், இவ்வுகாரம் குற்றியலுகாரமேயாம்.

“கருப்பொடி யட்டி மெய்பிற்
கருதியோர் தவமென் றெண்ணி

வடுக்களோ டிசைசுத் தெஞ்சே
மதியிலி பட்ட தென்ன! *
மடுக்களில் வாளை பாயுந்
திருவையா நமர்ந்த தேனை
அடுத்ததின் றுன்னு தெஞ்சே!
யருந்தவஞ் செய்த வாரே!

திருவையாறு - திருகேரிசை 5.

என்னும் திருப்பாசுரத்தில் கடு 'வடு, மடு, என்பன முற்றுசுரமாம்.

இந்தகைய முற்றுசுரச் சொற்கள், வேறு சொற்க ளுடன் சர்க்கியிற் கலந்து தொடர்மொழியாய் நிற்குந்-காலை, இவ்வகரத்தின் சுபாவம் மாயுவதில்லை. (உ-ம்) தட்டிடுஞ் சமண ரோடே

தருக்கிரான் நவமென் றெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தி னீரே

யும்மையான் செய்ய தென்னே
மொட்டிடு கமலப் பொய்கைத்
திருவையா நமர்ந்த தேனே
டொட்டிடு முள்ளத் தீரே
யும்மையா ளுக்கிட் டேனே.

திருவையாறு - திருகேரிசை 3.

என்னும் அந்தப் பாசுரத்தில் ஒட்டிடு, மொட்டிடு என்னும் மொழிகளில் உள்ள ஈற்று உகரம் முற்றிய அகரமென்பது வெளிப்படை. இசையில் இவ்வகரம் ஒரு மாத்திரைக்குச் சற்று அதிகமாய் ஒலிப்பதும் கவனிக்கலாம்.

ஆகையால் பல்வெழுத்துக்களாலாகப்பட்ட மொழியின் ஈற்று து, டி, மக்கள் ஒன்ற்பாலை விளக்கப் பயன்படுமாயின் அச்சமயங்களில், அவைஇசையில் அஃகியொலிப்பதால், குற்றியலுகரமென் றுணர்ந்து ஏனைய சமயங்களில், சர்க்கி யிர்த்துக் காண்பிடத்து

ஈற்று மொழியைக் கவனித்துப் பின்னரே, குற்றியலுகரமோ, அல்லது முற்றியலுகரமோ வென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.* அதற்கே மேற்கண்ட கிணியாகக்க் குத்திர்த்துடன், இவ் வினையியற் குத்திர்த்தையும் ஒருங்கு நோக்குக:—

“ஒன்றன் படர்க்கை தடை லுயர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திழிது யாகும்”

தொல்-வினையியல் 217

இவ்வாறு படர்க்கை மாத்திரத்தில் குற்றியலுகரம் பயன்படுவதோடு நிற்காமல், தன்மைச்சொல்லினும்

“கட-தற வென்னும்
அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வருஉமேழுந்
தன்வினை யுகரக்குந் தன்மைச் சொல்லே”

தொல் - வினையியல் 208.

என்றதனால் இந்நான்கு குற்றியலுகரங்களும் தன்மை வினைக்குப் பயன்படும் என்று. இக் குற்றுகர நான்கும் அல்லும் எதிர்காலம் பற்றிவரும். இதைச் சேனுவரையர் “எதிர்காலம் பற்றி * வழக்குப் பற்றியுயில்லாக் குற்றுகரத்தை அங்கணம் வரும் அல்லெடு பின்வையாது, மூன்று காலமும் பற்றிப் பிழன்று வரும் என், என்-என்பவன்றின் முன் உம்பீற்றே டிசைய வைத்தது, செய்கென் பதப்போல் செய்து மென்பதுதாம் காணும் வந்தேம், என வினைகொண்டு முடியுமென்ப தறிவித்தற்கணக் கொள்க” என்பார்.

* கண்டத் தான்குத்துத் தான்கால னுறயிற்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பரமனார்
அண்டத் தொக்குமன் னாமலை கைதொழ
விண்டு போகுதம் மேலை வினைகோ.

திருவள்ளுமலை - திருக்குறத்தொகை 8.

தமிழ்ப் பாடம் 64.

காள வெண்பா—கலி தீங்கு காண்டம்

[254-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இருதுன்னன் குண்டினபுரம் போய்ச் சேர, வீமராசன் “நிபம் ஒன்றுமின்றி இப்பொழுதிவன் எத்தகை வந்தான்” என்று வியந்து கிணியியதும், அதற்கு அவ் வயோத்திமன்னன் “உண்ணப்பார்க்க வேண்டிமென்று ஆசையினால் வந்தேனை யல்லாமல் காரணம் வேறொன்று மில்லை” என்று மெல்லப் பதிவுரைத்ததும், இனிவரும் நான்கு செய்யுள்களில் அடங்கியிருக்கின்றன.

ஆமை முதலிலவவன் றயில்கொள்ளும்
காமர் நெடுநாடு கைகீட்டி—வீமன்நன் [நக்கற்ற
பொன்னகரி சென்றடைந்தான் போர்வேட்டுடெழு
மன்னகரி பொன்றுடையா ளுக்கு.

50. பதப்பிரிவு:—ஆமை முதலில் அலவன் துயில் கொள்ளும் காமர் நெடு நாடு கைகீட்டி வீமன்நன் பொன் நகரி சென்று அடைந்தான் போர் வேட்டு எழும் கூற்றம் அன்ன கரி ஒன்று உடையான் ஆங்கு. அன்வயம்:—போர்வேட்டு எழும் கூற்றம் அன்ன கரி ஒன்று *உடையான், ஆமை முதலில் அலவன்

துயில்கொள்ளும் காமர் நெடுநாடு கைகீட்டி வீமன்நன் பொன்னகரி சென்று அடைந்தான். (ஆங்கு என்பது அசை.)

பதவுரை

போர் - சன்மைபை
வேட்டு - கிரும்பி
எழும் - எழுகின்ற
கூற்றம் - யமனை
அன்ன - போன்ற
கரி - (பட்டத்து) யானை
ஒன்று - ஒன்று
உடையான் - உடைபவனுடைய இருதுபன்னன்,
ஆமை - அமைபினுடைய
முதலில் - முதலின்மேல்
அலவன் - நண்பகன்
துயில்கொள்ளும்-(அயர்ந்து) நித்திரை செய்யும்
காமர் - அழகிய
நெடு - பெரிய
நாடு - (கோசல்) நாட்டை

கைவிட்டு - விட்டு நீங்கி
 வீமன் தன் - வீமராஜனது
 பொன் - அழகிய
 நகரி - குண்டிணபுரத்தை
 சென்று - போய்
 அடைந்தான் - சேர்ந்தான்.

விரிவுரை:—பரபாப்பும் சுறுசுறுப்பும் இல்லாமல் எல்லாம் எங்கும் அமைதியோடு சூழ்ந்தமாய் அமர்ந்திருக்கின்ற நாடு கோசலநாடு என்பதைக் காட்டுவதற்கு, 'ஆமை முதலில் அலவன் துயில்கொள்ளும் காமர் நெடுநாடு' என்று அது வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பரும் நாட்டுப் படலத்தில், நீரிடை உறங்கும் சங்கம் நிழலிடை உறங்கும் மேதி தாரிடை உறங்கும் வண்டு தாமரை உறங்கும் செய்

[யான் தாரிடை உறங்கும் ஆமை தறையிடை உறங்கும்]

[இப்பி போரிடை உறங்கும் அன்னம் பொழிலிடை உறங்கும்]

[ரும் தோகை என்று அந்நாட்டின் அமைதியை அழகாக வருணித்திருக்கின்றார். அத்தகைய அமைதி நிறைந்தவொரு தேயத்திற்கு அரசனாயிருக்கின்ற இந்த இருதுபன்னன் மாத்திரம் அந்நாட்டினுடைய தன்மையைச் சிறிதேனும் பெற்றவனாகாமல், தமயந்திக்கு இரண்டாம் சயம்வரம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் விராவினாந்து தன் அமைதியிழந்து, "மற்றிற்கு என்செய்கோ!" எனப் புறப்படல் ஆயினானே என்பதை எண்ணிப் புகழேந்திப்புவலர் புன்னகை புரிபவர்போல், காமர்நெடுநாட்டைக்கைவிட்டான் என்று குறிக்கின்றார். நாடு என்பது இங்கு அந்நாட்டின் தன்மைக்குப் பதிலாகநிற்கின்றது. நாட்டைக்கைவிட்டான், என்றதால் அந்நாட்டிற்கு இயற்கையாய் உள்ள அமைதிக் குணத்தைக் கைவிட்டு இருதுபன்னன் அறப்பட்டான் என்பதை உணரலாம். அப்படிக்கைவிட்டு அவசரத்தால் ஒரு கருமத்தை எண்ணுதுணரிபவர்களுக்குக் கிடைக்கும்கதிதம் இருதுபன்னமகாராஜனுக்கும் கிடைக்கின்றது. "என்மேல் ஏறிகின்ற மாலை எழில் நளன் தன் முன்னே விழுந்தது காண் முன்நாளில், அன்னதற்குக் காரணர்தான் நது" என்று ஏமாப்புடன் முன்னே நளனுக்குச்சொன்ன சொற்களில் இப்பொழுது கட்டுண்டு தவிக்கவேண்டிய பேதையாய் முடிந்திருக்கின்றான்.

வெற்றித் தனித்தேரை வீமன் பெருங்கோயில் முற்றத் திருத்தி முறைசெய்யும்—கொற்றவருத்தன்வரவு கூறப் பணித்துத் தனிப்புக்கார் மன்றீரவு தாரான் மகிழ்ந்து

51. கருத்து:—வீமனது அரசன்மனை வாயிலில் தேரை நிறுத்தி அவனுக்குத் தன்வரவைக் கூறச்செய்து இருதுபன்னன் உள்ளே சென்றான்.

கன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தில் மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு—பின்னையும்போய் செய்தற் கவாவு நெடுநாட்டு யென்பால்

52. பதப்பிடுவு:— கன்னி நறும தேறல் மாந்தி கமலத்தில் மன்னி துயின்ற வரி வண்டு பின்னையும் போய்

செய்தற்கு அவாவும் நெடு நாட்டு என்பால் எய்தற்கு அவாவிய ஆறு என்.

பதவுரை.

கன்னி - புதிய
 நறும - வாசனையுடைய
 தேறல் - தேனை
 மாந்தி - குடித்து
 கமலத்தில் - தாமரையில்
 மன்னி - பொருத்தி
 துயின்ற - உறங்கிய
 வரி + கோடுகளை உடைய
 வண்டு - வண்டானது
 பின்னையும் - மறுபடியும்
 போய் - போய்
 செய்தற்கு - செய்தல் மலிந்தரு
 அவாவும் - ஆசைப்படும்
 நெடு - பெரிய
 நாட்டு - கோசலநாட்டு அரசனே,
 நீ - நீ

என்பால் - என்னிடம்
 எய்தற்கு - வருவதற்கு
 அவாவிய - விரும்பிய
 ஆறு - விதம்
 என் - என்ன? என்று வீமன் இருதுபன்னனைக் கேட்டான்.

விரிவுரை:—தமயந்தி தனக்கு இரண்டாம் சயம் 'வரம்' என்று இருதுபன்னனை வரச்செய்தரும்புரியும் நோக்கமும் அவன் தந்தை முற்றும் அறியாதுபுறும் ஒருசிறிதேனும் உணர்ந்திருப்பாலையோதேவென்று நினைக்கும்படி இச்செய்யுளில் அவன் இருதுபன்னனை அழைக்கின்ற சொற்கள் அமைந்திருக்கின்றன. 'தாமரையின் தேனைக் குடித்து மிக்க அமைதியுடன் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த வண்டு, அதனின்றி ஏழூந்து செய்தல்மலரில் உள்ள தேனிற்று ஆசைப்பட்டிப் போகின்ற தன்மைவாய்ந்த நாட்டையுடையவனே' என்ற இருதுபன்னனை வீமன் அழைக்கின்ற இவ்வாசகத்தில் உள்ளுறை உவமம் ஒன்று அடங்கியிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு வித்தியாசம். கோசலநாடோ அமைதியுடைய நாடென்பதும் அதற்கண் வசிக்கின்ற ஶீவர்கள் தாம் இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்கின்ற இன்பக்களை அனுபவித்துச் சுகமாக இருக்கும் குணத்தைபுடையனவென்பதும் யாரும் அறியாதிருப்பார். வீமனுக்கும் அது தெரிந்திருக்கும். ஆயினும் அந்த இயற்கைக்குமாறாக வரிவண்டு இங்கு செய்தலுக்கு அவாவதற்காகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுதான், இக்காலம்எல்லாம் அலவமாய்ப் போவதற்குக் காரணமாய் அமைந்ததென்று தாயுமானவர் கூறியிருக்கும். "ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப் பற்றுகின்ற!" குணம். இந்தக் குணம் கோசலதேசத்திற்கு இல்லையென்பது தெரிந்திருக்கவேண்டிய வீமராசன் அஃது இருப்பதாகக் கூறுவானே! இருதுபன்னன் தமயந்திக்கு அவாவித்தான் வந்திருக்கின்றான் என்பதை வீமன் ஒருவாறு ஊகித்திருந்தாலென்பது உண்மையெனக் கொள்வோமாயின் அவன் இவ்விதம் உரைப்பது இயற்கையாம். கோசலநாட்டு அரசன் ஒன்றை விட்டு ஒன்றைப்பற்ற விரைந்து வந்தான். அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிவழி, என்ற நியாயத்திற்கு கிண

ங்க, இதுவரையில் தத்தம் நிலையில் தாம் தாம் பிற மூது சேவகோடிகள் யாவும் அமைதியோடும் வைகிய கோசலரோடு, இவ்வரசன் ஆட்சிக்குள் வந்தவுடன் தன் தன்மைமாறி அமைதியை யிழந்து யாவும் திரிதரப் புருத்திருக்கவேண்டும் என்று உணங்கித் தவீமன் இவ் விதம் அந்நாட்டை வருணித்திருப்பினும் இருக்கலாம். சாதாரணமாக நாட்டினுடைய தன்மையைத் தலைவன்மீது சார்த்துவது உள்நூறைய உவமையின் இலக்கணம். இங்கேயோ தலைவன் தன்மையை நாட்டிற்குச் சார்த்திப்பேசிய துண்ணிப்பதொரு நயத்தைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறு நாம் அண்மிதெறப் பொருள் கொள்ளாமல் போனால், 'ஆமை முதலில் அலவன் துயில் கொள்ளும் நாடு' என்று முன் புகழேந்தி உரைத்த தற்கும், 'வரிவண்டு பின்னையும் போய் நெய்தற்கு அயாவும் நெடுநாடு' என்று வீமன் உரைப்பதற்கும் முன்னர் ஏற்படும்.

சுயம்வரத்திற்குத் தான் வந்திருப்பதாகக் கருதியிருக்கும் இருதுபன்னைய, "நீ எதற்காக வந்தனை" என்று வீமன் வினையிட்பாது பதின்சொல்ல முடியாமல் அவன் நாக்கு வறண்டுபோயிருக்கவேண்டும். இருப்பினும் இவன் உவந்த வாயைச் சிறிது நனைத்துக்கொண்டு தாமதம் பதினூரைத்தான்.

இன்றுள்ளைக் காண்பதோ சாதாரவால் யானிங் வன் மன்றன் மலர்த்தாராய் வந்தடைந்தேன்—என்றான் ஒளிபார்வேற் கண்ணாழை துள்ளர் தூரப்பத் தெளியாது முன்போந்த சேய். 53.

பதப்பிரிவு:—இன்று உன்னை காண்பது ஓர் ஆதரவால் யான் இங்குள்ள மன்றல் மலர் தாராய் வந்து அடைந்தேன் என்றான் ஒளி ஆர் வேல் கண்ணாழை உள்ளம் தூரப்ப தெளியாது முன்போந்த சேய்.

அன்வயம்:—ஒளி ஆர் மேல் கண்ணாழை உள்ளம் தூரப்பத் தெளியாது முன்போந்த சேய், "மன்றல் மலர்த் தாராய், இன்று உன்னைக் காண்பது ஓர் ஆதரவால் யான் இங்குள்ள வந்து அடைந்தேன்" என்றான்.

பதவுரை

ஒளி - பிரகாசம்
ஆர் - பொருந்திய

வேல் - வேலைப்போன்ற [பால் கண்ணாழைமேல் - கண்களையுடைய தமயந்தியின் உள்ளம் - ஆதரத்தானது தூரப்ப - செலுத்த (அதனால்) தெளியாது - ஆராயாமல் முன்போந்த - முன்வந்த சேய் - குமரவேள் அணைய இருதுபன்னன், "மன்றல் - வாசனை பொருந்திய மலர் - மலர்களால் தொடுத்த தாராய் - மாதையை அணந்த வீமராஜனே, இன்று - இன்றைக்கு உன்னை - உன்னை காண்பது - பார்க்கவேண்டுமென்றதாகிய ஓர் - ஒரு ஆதரவால் - விருப்பத்தால் இங்குள்ள - இவ்விடத்தில் (அல்லது இவ்விடம்) வந்து அடைந்தேன் - சேர்ந்தேன்" என்றான் - என்று கூறினான்.

விழிவுரை:—கனி பொன்றும் அலக்கரித்திருக்கப் பெறாமையாலும், 'எங்கு வந்தனை' என்று வீமன் கேட்ட கேள்வியாலும் பித்தன் தான் என்னகாரியம் செய்துவிட்டானென்பது இருபன்னதுக்கு வெட்ட வெளியாயிருக்கும். ஒருவனிடத்தில் பணம் கடன் வாங்கிப்போகலாம் என்று வந்தவன், தான்வந்த காரியம் பயன்படாதென்பதைக் குறிப்பினால் தெரிந்து கொண்டுவிடுவானால், 'நீ எங்கு வந்தாய்' என்று கேட்டதற்குப்பதிலும், "ஒன்றுமன்றும், சும்மா, உன்னைப் பார்த்துவிட்டு போகலாம் என்று வந்தேன், அவ்வளவுதான்" எனச் சொல்கின்ற மாதாட்டி இயற்கைக்கும் பொருந்தியிருக்கின்றது இருதுபன்னன் இங்குச் சொல்கின்ற சொந்தமும். திடீரென்று முன்பின் சொல்லாமல் தூதம் போக்காமல் ஒரு சேசத்தரசன் இன்றொருநேசத் தரசனைப் பார்ப்பதற்கு ஆசைப்பட்டு வந்துகின்றான் என்பது நம்பத்தகுந்த தன்று. ஆயினும் வேறு என்ன சொல்லவான் பாவம் அயோத்திமன்னன். தன்பாகன் அருகில் இருந்திருப்பானால் அவன் முகத்தைத்தான் பார்க்கத் தரியாது தவிர்த்திருப்பான்.

யாப்பிலக்கணம்

[237-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்—கலிப்பா

பன்னிரண்டாம் இதழில் ஆசிரியப்பாஷின் இலக்கணமும் அதன் வகைகளையும் பற்றிக் கந்திரோம். இனிக் கலிப்பாஷிற்குரிய இலக்கணத்தையும் அதன் வகைகளையும் பற்றிக் கந்திரோம்:

கலிப்பாவுக்குரிய ஓசைநுள்ளி ஓசை எனப்படும். இப்பாஷில் எல்லாச்சீர்களும் கலந்து வருமாயினும், நிலையசையான் முடியும் இயற்கிரும், நேரசையை இடைபிற் பெற்றவரும் வகுதிச்சீரும், வெண்சீரும் ஏற்பளவாம். இவற்றுள் நிலையசை முதலில் வரும் வேண்சீர்கள் மிகுமெனக் கொள்க. இப்பாஷில் கலித்தனையேயன்றிப் பிற தனையகரும் விசுவியும். இப்பா

நாற்சீரானமைந்த அளவுடியால் நடைபெறும். இப்பாஷின் வகை பத்தாம். அவை 1. நேரிசை பொத்தாழிசைக் கலிப்பா, 2. அம்போதராக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, 3. வண்ணை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, 4. தரவு கோச்சகக் கலிப்பா, 5. தரவினைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 6. சீட்டுழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 7. மட்டுழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 8. மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 9. வெண் கலிப்பா, 10. கலி வெண்பா. என்பனவாம்.

இக்கலிப்பாவுக்குரிய உறுப்புக்கள் முதல் உறுப்பு எனவும், இவை உறுப்பு எனவும் இருவகைப்படும். முதலுறுப்பாவன, தரவு, தாழிசை என்னும் இரண்

டாம். துணையுறுப்பாவன, தனிச்சோல், சரிதகம், வண்ணகம், அம்போதூரங்கம் என்னும் நான்காம். இவற்றுள் எல்லா உறுப்பின் பொருளையும் தொழித் துக்கொண்டு தந்துமுன் நிற்பது தாவாம்; தாவில் தழுத்து இறுவது தாழிசையாம்; ஒரு சொல்லாய்ப் பொருள் நிரம்பித் தனியே நிற்குத் தனிநிலையே தனிச் சொல்லாம்; ஒரிடத்தில் ஒகிற ரீரானது, குழியாகி லும் திட்டாகிலும் சார்ந்த இடத்தில் சரிந்து இவ்வமைதச் சரிந்து என்றும் கழி என்றும் வழங்குவது போலத்தான் கலியோசையால் வருகிறது வெள்ளையானும் ஆசிரியமானுமாய்த் தக்கதொரு பொருளை உட்கொண்டு நிற்பது சரிதகமாம்.

தரவும் தாழிசையும் கலித்தனை வெண்டனை என்னும் இருதனைகளும் விரவி அளவடி இரண்டும் இரண்டின் மீக்கும் பெற்று நடைபெறும். தாவ, எழுத்தம் என்பன ஒரு பொருளன. தாழிசை, இடைநிலைப் பாட்டு என்பனவும் ஒரு பொருளன.

வண்ணகம் என்பது அளவடி முதலாக எல்லா அடியானும் நான்கடியிற் குறையாமலும் எட்டடியின் மிகாமலும் வருமெனக் கொள்க. வண்ணகம், முடுகியல், அராகம், அடுக்கியல் என்பன ஒரு பொருளன.

அம்போதூரங்கம் என்பது, கரைசாரக் கரைசார ஒரு காலுக்கு ஒருகால் சுருங்கி வரும் நீர்த் தரங்கம் போல நான்கடியும், முச்சீரடியும்; இருசீரடியுமாகப் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் எனும் நான்குறுப்போடு வருவது. அவற்றுள் அளவடி சரடியாக இரண்டு வருவது பேரெண்ணும்; அளவடி ஓரடியாக நான்கு வருவது அளவெண்ணும்; சிந்தடி ஓரடியாக எட்டி வருவது இடையெண்ணும்; குறையடி ஓரடியாகப் பதினாறு வருவது சிற்றெண்ணும். இவற்றுள் எட்டும் பதினாறுமாக வரும் இடையெண்ணும் சிற்றெண்ணும் சுருங்கி நான்கும் எட்டி மாய் வரவும் பெறுமெனக் கொள்க. (அம்போதூரங்கம் - நீரில் தோன்றும் அலை) பேரெண்முதலியவை அசையடி, பிரித்திசைக் குறள், சொற்சீரடி எனவும் வழங்கப்படும்.

சரிதகம் என்பது ஒரு செய்யுளில் மேற்கூறிய வற்றுள் வரவேண்டிவனவாகிய உறுப்புக்களை வருவித்து, ஒரு சிரால் அமைந்த தனிச் சொல்லும் வந்துபின், மூன்றடி முதலாகப் பல அடியால் வரும் அகவலாம். ஒவ்வொருபுத்துச் சரிதகம் வெண்பாவாலும் அமையும். சரிதகம், கழியம், அடக்கியல், வாரம், வைப்பு, போக்கியல் என்பன ஒரு பொருளன.

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா:—ஒரு தரவும் மூன்று தாழிசையும், தனிச் சொல்லும், சரிதகமும் உறுப்பாகப் பெற்று நடைபெறுவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும்:

(a) நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
(தரவு)

வானெடுங்கண் பனிகா
வண்ணம்பே ருத்திரிந்து
தோனெடுந் தகைதந்து
துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்

பூனெடுங்கு முலைகண்டும்
பொருட்டிரிந்து வலிப்பவோ.

(தாழிசை)

சூருடைய கலிக்கடங்கள் சொலற்கரிய என்பவால்
பீருடைய நலந்தொழைய பிரிவாரோ பெரியவரே?
சேணுடைய கலிக்கடங்கள் செலற்கரிய என்பவால்
நானுடைய நலந்தொழைய நடப்பாரோ நலமில்லே?
சீலம்படைந்த வெங்கானம் சீரிலவே யென்பவால்
புலம்படைந்தகல்கத்தொழைய போவாரோ பொருளிலரே

(தனிச்சோல்)

எனவாங்கு,
(சரிதகம்)

அருளேனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங்க் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரெடுந் தாணையிற் பொலிந்தே.
இஃது ஆசிரியச் சரிதகத்தால் முடிந்த நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

(b) நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
(தரவு)

முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனிவலையு
எந்திசையும் பல்லுயிர்க் களிப்புற வினிதிருந்து
பத்துறு காவதம் பகைபசி பிணிகீங்க
உத்தமர்கள் தொழுதேத்த ஒளிவரை செலவிலையு.

(தாழிசை)

எள்ளனைத்து மிடென்றி
எழில்மாரைப் பொன்னெயிலின்
உள்ளிருந்த உண்டையே
உயிர்த்துணையென் றடைத்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியங்காட்டின்
உறைகென்றல் விழுமிதோ ?
குணங்களின் வரம்பிக்ந்து
கடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தத்
காதலீத்துள் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டில்
உறைகென்றல் பெருமையோ ?
விடத்தகைய வினைக்கி
வெள்ளனைக்கைச் செத்துவாராய்
மடத்தகைய மபிலணையார்
வணங்கின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காலறைக
என்பதுதின் தகுதியோ ?

(தனிச்சோல்)

எனவாங்கு,
(சரிதகம்)

எனைத்துணையையாயினு மாகமற் றுன்கண்
தினைத்துணையுந் தியவை யின்மையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை விட்டுக் வென்று.

இது நான்கடித் தரவும், மூன்றடித் தாழிசையும், தனிச்சொல்லும், வெள்ளைச் சரிதகமும்பெற்று முடிந்த நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப்புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையெல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

அங்கம் 1. களம் 2.

[230-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ப்ராலன்பீரோ—ஓசோ! அப்படியோ அவள்! (1) யாவதா யிருந்தாய் என்பதை நீ மறக்கமறக்க முன் மாத மொருமுறை நான் எடுத்தேறித்துச் சொல்லவேண் டும். பாழுமிச்சூனியகாரி கைகொராக்ஸ், (2) நானிதை தீமைகளுக்காகவும், மக்கள் செவினைச் சார்வதற்கும் அடுக்கீத கொடிய சூனியங்களுக்குக் காகவும் ஆர்ஜியிலிருந்து (3) அகற்றப்பட்டார். இதனை அறிவாய் நீ. அவள் செய்த ஒன்றின் பொருட்டு அவளது உயிரினை வாங்காது விட்ட னர் அவர் (4); இது உண்மையன்றோ?

எரியல்:—ஆம், ஐயோ.

ப்ராலன்பீரோ:—கருப்பத்தோடு அந் நிலைக்கண் கிழும் இவ்விடம் கொணரப்பெற்றான் (5). மாணவிகள் அவனை இங்கு விட்டுச் சென்றனர். நீயே கிளம் பிக்கொள்ளும் வண்ணம் என் அடிமையாகிய நீ அப்பொழுது அவளுக்கு ஏவலாளனாய் இருந்தனை (6). மண்ணிற்கே இயன்றதாகி (7) அருவருப்ப தற்குரிய அவர் கட்டளைகளை நடத்துவதற்கு ஒவ்வாதவோர் தன்மையொத்த ஆவி நீயாத விள், (8) அன்னவர் ஆக்கினைகளை மறத்திட, வலிமிகவுடைய தன் மற்ற உழியர்களின் உதவி கொண்டு, தனியாத தன் வெஞ்சினத்தால் உண் னை யோர் பிளவுடைப் பனைமரத்தின் அடைத்து விட்டான். (9). ஆண்டோர் பன்னிரண்டு அப்பின விணுள் சிறைப்பட்டு நீ கிடந்தாய். அக்கால அள விற்குள், உன்னை அவ்விடமே விட்டேயிட்டு, அவன் மராய்தான். (10). அங்கிருந்த நீ, எந்திரச் சக்க ரங்கள் உராய்வதனிணும் வேகமாய் மறுக்கும் உள் புலம்பல்களைப் போக்கியிருந்தனை, (11) அப்பொ முது இத்தீவு, இங்கு அவன் ஈன்ற அப்பின்னை தவிர, - குரூரக்கிழத்தின் வயிற்றுச் செரிநாய்ச் சூட்டி அது-மாணுட வருவத்தின் பெருமைபெற் றதில்லை (12).

எரியல்:—ஆம், காலிபன் அவன் பின்னை.

ப்ராலன்பீரோ:—ஏ, மந்தி நான் தான் சொல்கின் றேனே. (13) அவன் தான், இப்பொழுது என் வேலைபில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் காவியின்-எத்தகைய வேதனையில் யிருக்க யான் கண்டேன் என்பதை நீயே நனியறிவாய்; நின் மறு க்கலைக் கோணுப்களை ஊராய்கட்டச் செய்தான், என் றுந் சினமறக்க கரடிகளின் மார்க்கினை ஊடுருவிச் சென்றன; சிபுத்திற் காரீகாயியை மிகு சிறுவதற் குரிய வேதனையன்றோ அது. மறுபடி அதனை வைக் கொராக்ஸ் மாற்றமாட்டா தவளாயினான். நான் இங்கு வந்து உன் வருத்தத்தைக் கேட்டபோது, அப்பனைமரம், அங்காந்து உன்னை வெளியேவிடச் செய்தது என்னுடைய கலைவன்மையே (14).

எரியல்:—தலைவ, நினக்கு வந்தனம்.

ப்ராலன்பீரோ:—இனி நீ முணுமுணுப்பாயாயின், கருண்காலி மரத்தைக்கிழித்து, பன்னிரு மாரீ கணையிட் கொழிக்கும்வரை அதன் கணுவுடைக் குடர்களில் உன்னைக் கட்டாயி விடுவேன்.

1. அவனைப்பற்றி உனக்கு இவ்வளவேண்டு ம்நீண்டி யிருக்கின்றதா?—என்று எரியலைப் பரிசுசெய்கின்றான்.

(2) 'இழைத்த' என்னும் ஒரு சொல் இங்குத் தொக் கிருக்கின்றது.

(3) தன் மந்திரத்தால் சனைச்சுக்குப் பலவித தீமை கள் செய்ததற்காகவும், கேட்பதற்கும் பயங்கரமான மிகக் கொடிய சூனியங்கள் வைத்ததற்காகவும் இவனை ஆர்ஜி யிலிருந்து தாத்திவிட்டார்கள்—என்பது பொருள்.

(4) இவன் செய்த ஏதோவொரு கல்ல காரிக்ளைக் கருதி இவனைக் கொல்லாமல் தூரத்திலிட்டினர்—என் பது பொருள்.

(5) வைக்கொராக்ஸை இத்தீவில் கொணர்ந்து விட்டபோது அவன் கருப்பமுற்றிருந்தான்—என்பது பொருள்.

(6) இப்பொழுது என் அடிமை நீ என்று சொல்லிக் கொள்கின்றாய்; அப்பொழுது வைக்கொராக்ஸின் ஊழிய கரு இருந்தாய்—என்பது பொருள்.

(7) மண்ணிற்கே இயன்றதாகிய கட்டளைகள்—உய ரிய கோக்கியிற் மிகவும் இழிவான காரியங்களைச் செய் யும்படி அவன் எவிய கட்டளைகள். அவை அருளுக்கக் தக்கனவும் ஆம்.

(8) துண்மை வாங்கத் ஆவி நீ மற்ற ஆவினைப்போல் முருட்டுத்தன்மை வாங்க்தவல்லே நீ, மென்மையான குணங்கள் வாங்க்தவன். ஆதலால் அவன் இட்ட கட்டளை களைச் செய்ய நீ ஒவ்வல்லே.

(9) நீ மறுத்ததற்குத் தண்டனையாகத் தன் எவலில் இருந்த மற்ற ஆவினைக் கொண்டு உன்னை தூர் பனைமரப் பிளவில் சிறையடைத்துவிட்டான்.

(10) நீ அங்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சிறைக் கிடந்தாய், அதற்குள் அவரும் இறந்துவிட்டான்.

(11) எந்திரத்தின் சக்கரங்கள் சுழலும்போது ஒன் றேடொன்று இடைவிடாமல் உராய்வதுபோல், நீயும் அப் பனைமரத்தின் பின்விட்டுத்த மறுகி இடை விடாமல் புலம்பிக்கொண்டிருந்தாய்—என்பது பொருள்.

(12) அப்பொழுது இத்தீவு மறுபடி வருவத்தின் பெருமை பெற்றதில்லை. என்று கட்டிக்கொள்க—மனி தர் ஒருவரும் இத்தீவில் வசித்ததில்லை என்பது பொருள்.

எனினும், கருப்பமுடன் இங்கு விடப்பட்ட வைக் கொராக்ஸ் பெற்ற ஒரு பின்னொன்று இருந்தது. அதனை மனிதன் என்று சொல்வதற்கில்லாதது. செரிப் பிடித்த ஒரு குட்டி காய் என்றே அதனைக் கூறவேண்டும்—என்பது பொருள்.

(13) ஏ மந்தபுத்தி யுடையவனே, நான்தான் சொல் கின்றேனே, எதற்கு நீ கூட்கூடப் பேசவேண்டும்— என்பது இதன் பொருள்போலும்.

(14) வைக்கொராக்ஸ், உன்னை வைத்த அக்கொடிய துன்பத்தினின்றே உன்னை விடுவிக்கக் கூடாதவனாக, நான் வந்தபின் அன்றே என்னுடைய மந்திர பலத்தினால் உன்னை விடுவித்தேன்—என்பது பொருள்.

அவன் இறந்தவிட்டபடியாலும் 'மாற்றமடாதவனா யிருளோ, அவ்வது, மாற்றத்தற்குரிய மந்திரம் போதாமையாலே—என்பது விளக்குவதின் நினைபிற்கும் பொ ருத்தும்படி இவ்வரை நிகழ்கின்றது.

காசுத்தில் வீழும்படி சயிக்கப்பட்டவர்களுக்கே உரிய வேதனைக்கு எரியல் ஆளாயிருந்தான்.

இடம்—வலம்

கலாநிலயச் சொல்லாடாட்டம் 14.

மேல்—கீழ்

1. ஓர் கதி.
4. அமைதி.
6. ம்மை.
7. துன்பம்.
9. ஓர் மாதம்.
11. பாஞ்சால தேசத்து அரசன்.
13. மரம்.
14. வணக்கு.
15. சங்கு.
16. காமதேவன்.
18. கடித்திரம்.
20. யானைகள்.
22. குளிர்ச்சியான.
23. பழுதி.
25. ஆகாயம்.
26. வறன்.
27. முருகக் கடவுளின் படைவீடுகளில் ஒன்று.
29. ஓர் முனிவன்.
31. குறை.
32. உதயகாலம்.
33. இனையவன்.

	1	2	3	4	5
6		7		8	
9	10		11		12
	13		14		15
16		17		18	19
		20		21	22
23	24		25		26
			27		28
29	30		31		
		32			33

1. களைத்தான்.
2. ஓர் தாளியம்.
3. ஓர் உறவினர்.
4. சிவன்.
5. வலிமை.
6. ஓர் மாதம்.
8. மரம்.
10. இலக்குமி.
12. கால்விலங்கு.
14. குறைவான்.
16. ஓர் மரம்.
17. மழைத்தளி.
18. திருப்பு.
19. மேகம்.
21. பதனழிதல்.
22. ஓர் ஆரணியம்.
24. கை.
26. ஓர் மீன்.
27. கண்ணில்லாதவன்.
28. பட்டு.
29. தோத்திரம்.
30. பூமி.

கடைசி நாள்:—1933-வது வருடம், மே மாதம், 8 தேதி.

பரிசு:—கலாநிலயம், 1928, 1930, 1931, 1932 ஆகிய இவ்வருடங்களின் யாதாவது ஒன்றன் ஆப் லைதர் - கில்ட் டைண்ட் புத்தகம் ஒன்று; அல்லது இவ்வருடமேனும் அடுத்த வருடமேனும் ஒரு வருடத் திற்கு நட்புத்திரிக்கையை இலவசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. இந்தக் கட்டடங்கள் மாநிலபரிசேவ வேலைநூர் காசுதந்தில் வரைந்துகொண்டு அதனில் விடையை எழுதி யனுப்பவும்.
2. அவ்வாறு அனுப்புவவர், அதனோடு நூலணுவக் குக் காலணுத் தபால் தலைகள் (பதினாறு) அனுப்பு தல் வேண்டும். இலங்கை வாசிகள் அவ்வூர்த் தபால் தலை 25 சதம் அனுப்பலாம். மலேபா தேசத்தவர் அட்டணு பெறுமான போஸ்டல் ஆர்டர்கள் அனுப்பு தல் வேண்டும்.
3. பிழையற நேரிய விடைகள் அனுப்பியவர்களு டைய போக்கை எல்லாம் சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டு யர் போர் வருகின்றதோ அவர் ஒருவருக்கு மட்டுமே பரிசு அளிக்கப்படும்.
4. இவ்வண்ணம் அவ்வல் முறை பரிசு பெற்றவர் கள் தமீர், நேரிய விடைகள் ஆறு சொல்லாடாட்டக் களுக்குத் தொடர்ச்சியாக அனுப்பிவிருப்பவர்கள் பெயர்களை யெல்லாம் மற்றுமீமார் முறை சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டு அதனில் பெயர் வருகிற ஒரு வருடக்கும், மேல் குறித்த வருடங்களின் யாதாவது ஒன்றன் தொகுதி இதழ்கள் பைண்ட் செய்யாமல் பரிசாக அளிக்கப்படும். இதுகாறும் நேரியவிடைகள் தொடர்ச்சியாக அனுப்பிவிருப்பவர்களுள் இப் பிற்கு உரியவராவார்.
5. சொல்லாடாட்டங்களைப் பற்றிய எல்லா விட யங்களிலும் மாணேஜர் செய்கின்ற தீர்மானமே முடி வானது. இவைகளைப்பற்றி எவ்விதக் கேள்வியும் எழுதலாகாது.
6. இந்தப் போட்டியில் நம் சந்தாதார்கள் மாத்திர மன்றி ஏனையோரும் கலந்துகொள்ளலாம்.

விடைகளை மாணேஜர், கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை.

என்னும் விலாசத்திற்கு கனுப்பவும்.

கலாநிலயச் சொல்லாடாட்டம் நம்பர் 13. விடையம் முடிவும்

கேரள விடை:—

- இடம்—வலம்:—2. சம்பா; 4. அசம்; 6. பங்குளி; 8. தமாலம்; 10. கரு. 11. கசனம்; 13. தரித்திரம்; 15. புதன்; 17. துணியு; 19. வைபகம். 21. கருதுவது; 24. தகாதவர்; 27. உரம்; 28. தித்திப்பு; 30. போழ்த்த; 31. பரிதி; 33. தங்கி; 34. துன்பம்
- மேல்—கீழ்:—1. சங்கரி; 2. சனி; 3. பாதகம்; 4. அலம்பு; 5. கம்; 7. குருத்து; 9. மான; 11. கரவு; 12. வான்; 13. தல்லை; 14. திணிக்க; 16. தலை; 18. குரு; 20. நகர; 21. கர்த்தன்; 22. துடைப்பம்; 23. துதி; 25. காம் போதி; 26. வறித்து; 27. பரி. 32. அலை.

நேரிய விடை அனுப்புவோர்:—PL, PR. சுப்ரமணியம் செட்டியார், கண்டவ்யாயன்பட்டி; T. மயில்வாகனம், யாழ்ப்பாணம்; V. மீனாட்சிசுந்தரம் ஐயர், பெரையூர்; K. அல்லாபிச்சை, கோம்பை. S. சந்தானகோபால் ஐயர், கண்டாட்சியாண்டி; A. சுருளியாண்டி, கோம்பை. R. திருமலைநகரையாண்டி, கோம்பை; C. M. கமலியாண்டி, கோம்பை; P. K. இரா மலிங்கம் செட்டியார், பன்னாட்டி; A. கனகசபையப்பிள்ளை, கஜாத்தூர்; K. வேலுப்பிள்ளை, பெரையாண்டி; A. இரா முப்பிள்ளை; காய்நூலியு; V. R. கத்தசாயிப்பிள்ளை, V. R. சாரங்கபாண்டி, U. V. இராஜலக்ஷ்மி, U. N. அழகர் சாயி சாயுடி, U. S. சாராயண ஐயர், L. இராஜாமணி ஜோஸப், K. ஸ்ரீநிவாசன், S. M. எசுரேசைதயம்மாள்—உமேஸ்வரப் பேட்டை.

பரிசு பெற்றோர்:—திரு. A. சுருளியாண்டி, கோம்பை. ஆறு சொல்லாடாட்டங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக நேரியவிடையனுப்பியவர். (1) திரு. A. சுருளியாண்டி, கோம்பை. (2) ஸ்ரீமதி. U. V. இராஜலக்ஷ்மியம்மாள், உமேஸ்வரப்பேட்டை. இவர்களில், திரு. A. சுருளியாண்டி அவர்களுக்கு இச்சொல்லாடாட்டப் பரிசு துடைத்தபடியால், மற்றையபரிசு ஸ்ரீமதி இராஜலக்ஷ்மியம்மாளுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வாலயம்.

தலைப்பங்கள்:—அறிபாமை வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல்வேண்டா. விளம்பரமில்ல வெட்கக்கேடு. கல்லாத்பேர்களை நல்லவர்கள் 3. காணத்தால் கைவார்த்திம், வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளூர் வேத விபாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்தான், “தசரதன் குறையும் கைக்கேசி சிறையும்” என்னும் துணிக்கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கே கொள்வனவு வேண்டும் 25-கட்டுரைகளில் வாழ்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடனும் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறபத்தானாகக் கலைகளை யறிந்த கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாடகம், அழகை, சிறப்பு, தன்னெடுப்பு, தன் தொடுக்கம், புணர்ச்சி, இரீண விழைச்சி, வினோபாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—கில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சரூக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பு துடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் பெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய நூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் காலவரிசைய அமுதமு விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபூரண ஹால்ஸ்ப் பாடல்களும், காயம்மா சரித்திர உண்மையோன்றல் கட்டுரைகளும் சிறந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வாலயம்.

தலைப்பங்கள்:—அகமே புறம், வாழ்வாக்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அல்லாச் செய்யலாமோ 4. அருமைமிகு மருமை 4. மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 60.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைக்கேசி குழுவின் பட்டலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

குளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெழுதப்பெற்ற இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்தாறு செய்யுள்கள் வந்தன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை சிறிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாளர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாளர் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அறுபாவம், பொன்வணம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புணர்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

விவாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடகமொழிபெயர்ப்பு. நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரத்தேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மணம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வேர் நாவுல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வைபாபுரிபிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொரு விளக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்க நூல்களோடு ஒப்பிடுகின்ற ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் கிலை வருமானம்:— பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0

கால்கோ கில்ட்டைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்ஸெநர் கில்ட்டைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்பு அடக்கவிலை. இத்யாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே இவ்விலை தபால் அல்லது இரயில் சார்பு அடக்கவிலை. இவ்விலையில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பம்மா, ஸ்கொட் இவ்விலை இவ்விலைக்கு இடக்கூடுதலும் ரயில் அனுப்பமுடியாத கைதால் விஷயுடன் தபால் பார்வை சார்பு ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. பி. பி. க்கு முதலிய கார்டுகளில் இறுப்பவர் தபால் சார்புக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையார்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் சாய்கள், முதலியன அடங்கிய நிரந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்கண் வந்தள்ள பொருட்பெயர்களைத் தையும் முற்ற வுணர்த்தும் அணுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிறுநகராதிக்காக உதவுக் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நிரந்த ஒரு சொற் பப்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டுகளின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதா கத் தெரித்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளுரைஞ்சொல் லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பிராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத் தந்து கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மூலமும் சோந்திரிப் பகராதியும் விஷய ஒப்புத்தொடர்பும் (வா. மார்க்க சகாயம் சேட்டியார் பதிப்பு)

நிற்றட்டக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத் திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு குறையைப் படித்த ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்ட வுரை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியர் அளித்தனது மாணுக்கருக் குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பவியன்ற பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலப மன்று. விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு நிரந்த அகப்பொரு ளிலக்கணநூல்; முதன் முறை இப்பொதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கெட்டுத் தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அணுபந்தக்களை யுடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. சீரென அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற் பப் பிரதிகளை யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலுரை; 2. குறுந்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. கற்றிணை; 5. களவழி காற் பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரோழியம்; 8. காவியரி திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆய்வு நல மைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்கிரவர்க ளால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்ப்ளியளவில் 175-பக் கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித் திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிகஇன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளை யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு சுவீகமம். இளிய எளிய கலையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாலையென்னும்—தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற்கு கொரு வெண்பா வாக 138 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆய்வு, வேளாளர் தெரு, புராண, சென்னை.

திராவிடப் பிரகாசிக்கை

இந்நூல் தமிழின் மாத்ரமையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் விவரங்களையும், தமிழின் தெய்வப் பழமை மரபியல், ஒழிப்பில் இலக்கண மரபியல், இலக் கிய மரபியல், என்னும் ஐம்பெரும் பகுதிகளால் கண்கு விளக்குவது. சமீபகாலத்திற்கு நேர்நிய “தென் டொழி வரலாறு,” “தமிழ் வரலாறு” முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாயுள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர்க ளுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நற்பயன் விளைக்கக் கூடிய நூல். புத்தகசாலை, வாசக சாலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதலைநாளை மகாவித்து வானூர் விளக்கிய யாழ்ப்பாணத்து உட்கோவை-சுபா பதிந்நூலரவர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதன் இப் பண்டம் பதிப்பு அமுருபெரு டெம்ப்ளியுட்பெயர்க்கொடு துண்டூ. பாரங்களைக் கல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப் பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பின் விசேஷங்கள்:—தமிழ் ஆய் வில் முன்னுரை, நூலாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள் விளக்கம், கடினசத்தி நீக்கம், அச்சப் பிழையின்மை முதலியன. வேண்டுவோர் கீழ்க்குறித்த விலாசங்க ளுக்கு எழுதவும்:—

- 1 காரியநரிசி, மலைய சைவசித்தநாந்த சங்கம், தவாலாலம்பூர்.
- 2 சோதிடலிலாசு புத்தகசாலை, கோக்குவில் யாழ்ப்பாணம்.
- 3 சே. வெ. ஐம்புலிங்கம் பிள்ளை, 20, காரணேசுரர்கோயில்தெரு, மயிலாம்பூர், சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c.c.s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM Purasawalkam, Madras.

வர்த்தமானம்

திவான் பகதூர் P. கேசவபிள்ளை:—திவான் பகதூர் P. கேசவபிள்ளை சென்றாறாம் காலஞ்சென்றார். அவருக்கு இப்பொழுது வயது 73. அவர் கீண்டகாலமாகப் பொதுஜன சேவையில் ஈடுபட்டு உழைத்த தயைவாய். அவர் அரசியலில் சிறிது மதிவாதக் கொள்கையுடையவர். கிறிஸ்து சிற்துறத் விஷயமாகவும் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருக்கும் இந்தியர்களுக்காகவும் அவர் அதிகம் உழைத்தனார். அவரது குடும்பத்தாருக்கும், நண்பர்களுக்கும்மது அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

வேளாண் காதிதம்:—சைமன் கமிஷனுடன் பின் கூடிய மூன்று வட்டமேஜைக்கூட்டங்களின் பயனாக முடிவு செய்யப்பட்ட இந்திய அரசியல் திருத்தத்திடம் வெளியிடப்பெற்றது. அதிலே வெள்ளைக் காதிதம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. அதன் படி இந்தியாவில் மஹாராஜ சயாபதி சி ஏற்படும். மாகாணங்களைப்பற்றிய சகல நிர்வாகமும் மந்திரிகளினிடமேயிருக்கும். தற்கால ஏற்பாடாகச் சிலகாலம்வரை, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கும், ஜனத்தொகைக்குறைவடையவகுப்பாருக்கும் தனிப்பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இராணுவம் பணம் சம்பந்தமான இலாக்காக்கள் மந்திரிகளின் நிர்வாகத்தில் இரா. சசேசு மன்னர் நரிகளின் சம்பந்தமும் மத்திய சட்டசபைக்கு அளிக்கப்பட்டவிலை. எனவே இது பிடால் முறைக்கு உரிய தன்றென்றும், வகுப்புப் பிரதிநிதித்துவம் ஐக்கிய குறைவடையவர்களுக்கும், கவர்னர் ஜெனரலுக்கு அதிகமான அதிகாரம் அளிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற தென்றும், இந்தியத் தலைவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

வேலைபில்லாதாருக்கு உதவி:—சமீபத்தில் கூடிய வங்காளச் சட்டசபையில், வேலைபில்லாதாருக்கு உதவி தருவதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது என்று வங்காளச் செய்தி கூறுகின்றது.

இராட்டர் வீண்:—அல்லது தூக்கநாலை என்றும் பெயருடைய நடாடகனால் ஒன்று, பாரதி பிரகாசனத்திலிருந்து வரப்பெற்றேனும், இது காலஞ்சென்ற துவிஜேந்திரலால் ராய்என்னும் வங்காள அறிஞரால்

இயற்றப்பட்டதுவின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாருகும். மொகலாய மன்னரான அவுங்க்கீப் தமது மணியியான ரூலார் பீகத்தின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக மீர்வாரத்தின்மீதும், பின் மார்வாரத்தின்மீதும் படையெடுத்ததும், அப்படை பெரிப்பில் நிகழ்ந்தவைகளுக்கும், இராஜபுத்திர வீரர்களுக்கும் தூக்கநாலை என்னும் ஒரு சிறந்த வீரனும் மார்வாரத்தையும் மீர்வாரையும் காத்ததும் இந்நாடகத்தின் அடிப்படையான கதை. இந்நாடகத்தைப் படிப்பவர் தூக்கநாலாவின் பெருந்தகைமையைக் கண்டு வியப்பார். அத்தூக்கநாலாவின் வீரர்களில் ஒருவனான காலியம் முல்லா என்னும் முகமதியனது பெருமையும், எஜமான விச்சாலமும் படிப்பவர் மனதை உருக்கியிலும் தன்மைபன. இந்நாடக நூலின் விலை 1½ ரூபாய், வேண்டிலேவார் பாரதி காபாலயம், உத்தரபாநாயம், மதுரை ஜில்லா என்னும் கிளாசத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

காரணம் எதுவாயினும் கண்ணே:—ஒட்டமன் ராஜ்யத்தின் தலைகாரன அடர்யாரோபல் என்னும் நகரத்தில் எவரும் மோட்டார் வண்டியிற் செல்லவாது தென்று அரசாங்கத்தார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனராம். உள்நாட்டிலெவ்நாட்டிலும் அபிவித்தியையும், உள்நாட்டில் விஷயம் கொள்ளின் விபராரத்தையும் உத்தேசித்து இவ்வாறு செய்யப் பெற்றதாம். இந்த அரசாங்கத்தாரின் சசேசுபரிமானத்தை ரவிவேமகாலியன் கொண்டிருக்கிறது. காரணம் எதுவாயினும், நகரில் மோட்டார் ஓட்டாருப்பின், மாத்திரிடம் இப்பொழுது காணப்படும் அவசரம் சிறிது குறைப்பொதலால் இது போன்ற தற்குரியதேயாகும். காலநவையாபச் செயல்களுக்கும் ஸலமுண்டி.

சைகோன் நிலை:—சைகோன் என்னும் பிரஞ்சுத்தீவில் உள்ள நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் மிகவும் கவலைக்கிடமான நிலையில் இருக்கின்றனராம். கடன்காரர்களினிடமிருந்து செட்டியார்கள் 100-க்கு 30 வீதம்தான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்றும், அதற்குமேல் அவர்கள் வசூல்செய்தால் நரிகு கடத்தியவர்கள் என்று பிரஞ்சு அரசாங்கத்தார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனராம். சைகோனில் உள்ள பங்குசுனிதும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினும் செட்டியார்களின் பணம் இருக்கின்றது. அவைகளையும் பார்க்கும் சங்கங்களும் கொடுக்க மறுக்கின்றனவாம்.

ஆயர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட அவர்களின்

பானிக்குகள் :	தைலங்கள் :
பாதாமி லேகியம் ரூ. 3-0-0	சந்தை 6 அவுன்ஸ் ரூ. 1-0-0
ரதிவல்லப லேகியம் 2-0-0	அயிர்தாமலக " 0-12-0
மஹா திராக்ஷாதி லேகியம் 2-0-0	பிருக்காமலக " 0-12-0
குழந்தைகளுக்கு	ஸ்திரீகளுக்கு
ஸ்ரீகர கஸ்தூரி யாத்திரை 0-4-0	ஸூதக டானிச் 2-0-0
பால சஞ்சீவினி 0-4-0	கூப்பாய டானிச் 2-0-0
பால ஸூதா (டானிச்) 1-0-0	ப்ரஸவ லேகியம் 1-8-0
கமடர் 300 மடக்யாவஸ்பாநா	மடக்யாவஸ்பாநா
போல்கன்	மடக்யாவஸ்பாநா
எமாற்றும்.	மடக்யாவஸ்பாநா

நட்சன்குபேஸ்பாட

(நட்சன்குபேஸ்பாட)   I.D. 61, 61டிசுட்டேட்டி

சந்தை 6 அவுன்ஸ் ரூ. 1-0-0
அயிர்தாமலக " 0-12-0
பிருக்காமலக " 0-12-0

ஸ்திரீகளுக்கு
ஸூதக டானிச் 2-0-0
கூப்பாய டானிச் 2-0-0
ப்ரஸவ லேகியம் 1-8-0

[பஸ்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.]   [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யலாம்.]

— கம்பராமாயணம் —

**பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்**

வை. மு. சடகோப ராமாநுஜாசாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆசிரியர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5 0 0
அயோத்தியா காண்டம்	,,	5 0 0
ஆரணிய காண்டம்	,,	4 0 0
கிட்கிந்தா காண்டம்	,,	4 8 0
சுந்தர காண்டம்	,,	5 0 0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	,,	10 0 0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர் :— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேசபலம், ரூபகச்சத்தி, உற்சாகம், ஊக்கம், சகசம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாற்றைகள்

பலவிருத்தி ஒளவுதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 58 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்றும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறிபுங்கள்.

32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இறும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இறும்!

**ஆதங்க நிக்ரஹ ஒளவுதாலையம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.**

ஆழ்நெய்தந்தாதி:—அசத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த இவ் வாறெழுந்தந்தாதி முருகக் கடவுளை முழுமுதற் கடவுளாக உபாசனை செய்வதற்குரியதாம். ஷடாக்ஷர மந்திரத்தின் வைபவத்தைத் தன்னுள் அடக்கியதென்ற சகுந்தப்பெயர் 100 செய்யுள்களைக் கொண்டன. இது டாக்டர் V. S. அருணாசலம் பிள்ளை மங்களின் உரையோடு பதிப்பிக்கப் பெற்றது. விலை அணு 12. தபால் செலவு வேறு.

பெருமான் திருமொழி:—(துலசேகராழ்வார் சீற்றவாரிய மலர்ந்தது.) பூதிமான் 4. ப. இரத்தின சபா பதி காயகர் அவர்கள் இயற்றிய, பதவுரை, இலக்கணக் குறிப்பு சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளுடன் சேர்ந்தது. ஜாலாயிரப் பிரபந்தம் பயில் விரும்புவோர்க்கு இது மிகுந்த உதவி தரும். விலை:—சலிகோ 1-4-0, சாதா 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

கலாநிலயம்

வேளாளர் தெரு, புரசையாக்கம், சென்னை.

**NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office:
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.**

New Business Completed

During 1932 ... .. Rs. 1,55,66,730

Out of a business of ... .. Rs. 1,96,70,000

received in proposals for the policyholder from an investment point of view.

Life Assurance is security for the policyholder and after him for his wife and children.

Claims paid over ... .. Rs. 1,00,00,000
Total Assets exosed ... .. Rs. 1,90,00,000

For Terms & Conditions apply to:—

T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street, OR **R. G. DAS & Co.,**
Madras. **Managers.**

**FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE
AND**

**GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.**

For Terms & Conditions apply to:—

T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street, OR **R. G. DAS & Co.,**
Madras. **Managers.**